د یوشع کتاب

یوشع ته د خدای له خوا د کنعان د
فتحې امر

١ د موسی د مړینې څخه
وروسته څښتن د موسی د
مرستیال د نون زوی یوشع سره
خبرې وکړې، هغه وویل: ٢
«زما خدمتګار موسی مړ شوی
دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار
شه او د اردن د سیند څخه هغې

ځمکې ته واوړه چې زه يې
اسراييليانو ته ورکوم. ۳ لکه
څنګه چې ما د موسی سره وعده
کړې وه، په هرځای چې تاسو
قدم کېږدئ هغه به تاسو ته
درکړم. ۴ ستاسو سيمه به د
جنوبي دښتې څخه د لبنان تر
غرونو پورې او د فرات د لوی
سيند يعنې د حيتيانو د ټول هېواد
څخه په لوېديځ کې د مديترانې تر
بحيرې پورې ورسيږي. ۵ ای
يوشع، ترڅو چې ته ژوندی يې

هېڅوک به ونه شي کولای چې
ماتې درته درکړي. زه به ستا سره
مل یم لکه څنګه چې د موسی
سره وم. زه به تل ستا سره مل یم
او تا به هېڅکله پرېنږدم. ⑥ نو
قوي او زړور اوسه، ځکه څنګه
چې دغه قوم هغه ځمکه چې د
هغو د نیکونو سره مې وعده کړې
ده نیسي، نو ته به د هغوی مشري
کوې. ⑦ نو قوي او ډېر زړور
اوسه. په غور سره د هغه ټول
شریعت څخه چې زما خدمتګار

موسی درته درکړی دی اطاعت
وکړه. د هغه هېڅ کومه برخه له
پامه ونه غورځوې، نو ته به په
هرځای کې بریالی اوسې. (۸)
ستاسو په هغه عبادت کې چې په
ګډه سره کیږي باید تل د تورات
کتاب په لوړ اواز سره ولولې. هغه
شپه او ورځ مطالعه کړه او هرڅه
چې په هغه کې لیکل شوي دي په
غور سره د هغو څخه اطاعت
وکړه. نو بیا به ته نېکمرغه او
بریالی اوسې. (۹) دا په یاد ساته

چې ما تاته حکم کړی دی چې
قوي او زړور اوسه. مه وېرېږه او
جرات له لاسه مه ورکوه. زه ستا
څښتن خدای یم او هر چېرته چې
ځې، زه به ستا سره مل یم.»

قوم ته د یوشع حکمونه

۱۰ نو یوشع د اسراییلو
مشرانو ته حکم وکړ: ۱۱ «په
کمپ کې وګرځئ او خلکو ته
ووایئ: ‹یو څه خواړه تیار کړئ،
ځکه چې تاسو به په درې ورځو

کې د اردن د سيند څخه پورې
وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ
چې زموږ څښتن خدای يې
درکوي.›»

۱۲ يوشع د روبين، جاد او د
منسي نيمې قبيلې ته ووېل: ۱۳
«په ياد ساتئ چې لکه څنګه
چې د څښتن خدمتګار موسی
تاسو ته ويلي وو چې زموږ
څښتن خدای به تاسو ته دا
ځمکه چې د اردن د سيند په

ختيځه غاړه پرته ده، درکړي چې
هلته په سوله کې ژوند وکړئ. ۱۴
ستاسو ښځې، ماشومان او
څاروي به دلته پاتې شي، خو
ستاسو هغه کسان چې په وسلو
باندې سمبال دي، باید د نورو
اسراییلیانو څخه مخکې د سیند
څخه تېر شي چې د هغوی سره
مرسته وکړي، ۱۵ ترڅو هغوی
هغه ځمکه ونیسي چې د اردن د
سیند په لوېدیځه خوا کې پرته ده
او څښتن هغوی ته ورکړې ده.

کله چې هغه د اسراييلو ټولو قبيلو
ته ارامي راوستله، نو بيا تاسو
کولای شئ چې ببرته راشئ او په
خپله خاوره کې واوسېږئ چې د
اردن د سيند په ختيځه خوا کې
پرته ده او موسى تاسو ته درکړې
ده.»

١٦ هغوی يوشع ته په ځواب
کې وويل: «څه چې تا مونږ ته
ويلي دي هغه ټول به سرته
ورسوو او هر چېرته چې مونږ

لېږي، هلته به ځو. ۱۷ لکه څنګه
چې مونږ تل د موسی اطاعت
کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت
کوو. زمونږ څښتن خدای دې ستا
سره مل وي لکه څنګه چې د
موسی سره مل ؤ. ۱۸ هرڅوک
چې ستا په وړاندې سرکښي
وکړي یا ستا د کوم حکم څخه
سرغړونه وکړي هغه به وژل
کیږي. نو قوي او زړور اوسه!»

اریحا ته د یوشع له خوا د
جاسوسانو لیږل

١ بیا د نون زوی یوشع د
شطیم د کمپ څخه په پټه دوه
جاسوسان د دې حکم سره ولیږل
چې لاړ شي او د کنعان د خاورې
او په ځانګړې توګه د اریحا د
ښار په هکله معلومات واخلي.
کله چې هغوی ښار ته ورسېدل،
نو هغوی لاړل چې د راحاب په
نوم د یوې بدلمنې په کور کې شپه

تېره کړي. ۲ د اریحا پاچا خبر
شو چې نن شپه ځینې اسراییلیان
راغلي دي چې په دې خاوره کې
جاسوسي وکړي، ۳ نو هغه
راحاب ته دا پيغام ورولېږه: «هغه
خلک چې ستا کور ته راغلي دي
غواړي چې د ټولې خاورې
جاسوسي وکړي! هغوی دباندې
راوباسه!» ۴-۶ هغې په ځواب کې
ووېل: «ځینې خلک زما کور ته
راغلي وو، خو زه نه پوهېږم چې
هغوی د کوم ځای وو. هغوی د

لمرپرېواته په وخت کې مخکې له
دې چې د ښار دروازه وتړل شي
لاړل. زه پوه نه شوم چې هغوی
چېرته تلل، خو که چېرې تاسو
زر ورپسې ورشئ، نو کولای شئ
چې هغوی ونیسئ.» خو راحاب
هغه دوه جاسوسان د بام سرته
بېولي وو او هغوی یې د کتان د
بوټو د ډنډرو لاندې چې هلته یې
ایښي وو، پټ کړي وو. ٧ د
پاچا کسان د ښار څخه لاړل او
بیا دروازه بنده شوه. هغوی د

اسراييلي جاسوسانو د لټولو په
خاطر تر هغه ځای پورې لاړل په
کوم ځای کې چې خلک به د
اردن د سیند څخه تېرېدل.

(۸) د شپې له خوا مخکې له
دې چې جاسوسان ویده شي،
راحاب بام ته وروختله (۹) او
هغوی ته یې وویل: «زه پوهېږم
چې څښتن دا ځمکه تاسو ته
درکړې ده او هرڅوک په دې
هېواد کې ستاسو څخه سخت

وېرېږي. ١٠ مونږ اورېدلي دي
کله چې تاسو د مصر څخه
راوتلئ، نو څښتن څنګه ستاسو
په مخکې د سرې بحيرې اوبه
وچې کړې. او مونږ خبر يو چې
تاسو څنګه د اموريانو دوه
پاچاهان يعنې سيحون او عوج د
اردن د سيند په ختيځ کې له منځه
يووړل. ١١ څنګه چې مونږ د دې
څخه خبر شو، نو وويرېدلو او
خپل جرات مو له لاسه ورکړ،
ځکه چې ستاسو څښتن خدای د

ځمکې او اسمان خدای دی. ١٢
نو اوس ماته د هغه په نوم قسم
وخورئ چې تاسو به زما د
کورنۍ سره داسې د مهربانۍ څخه
ډک چلند کوئ، لکه څنګه چې ما
ستاسو سره کړې دی او ماته یوه
داسې نښه راکړئ چې په تاسو
باندې اعتبار وکړم. ١٣ زما سره
وعده وکړئ چې زما مور او پلار،
زما خویندې او وروڼه به د هغوی
د ټولې کورنۍ سره ژغورئ! مونږ
مه پرېږدئ چې مړه شو.» ١۴

هغو سړیو هغې ته وویل: «که
چېرې مونږ په خپلې خبرې
باندې عمل ونه کړ، نو خدای دې
زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته
چاته ونه وایې چې مونږ څه کوو،
مونږ ستا سره وعده کوو کله چې
څښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي،
مونږ به ستا سره ښه چلند وکړو.»

۱۵ نو راحاب هغوی په یوې
رسۍ باندې د کړکۍ په لاره ښکته
کړل، ځکه چې په کوم کور کې

چې هغه اوسېدله، هغه د ښار په
دېوال باندې ؤ. ۱۶ راحاب هغوی
ته وویل: «غونډیو ته لاړ شئ، که
نه، نو د پاچا کسان به تاسو راپیدا
کړي. درې ورځې هلته ځانونه
پټ کړئ، ترڅو هغوی بېرته
راشي، له هغې وروسته کولای
شئ چې په خپله لاره لاړ شئ.»
۱۷ سړیو هغې ته وویل: «په کومه
وعده باندې چې تا مونږ مجبور
کړو په هغې باندې به عمل کوو.
۱۸ کله چې مونږ ستاسو په

خاوره باندې حمله وکړه، دا سور

مزی په هغې کړکۍ باندې وتړه

چې تا ورباندې راښکته کړو.

خپل پلار، مور، وروڼه او د خپل

پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې

سره راټول کړه. (۱۹) که چیرې

څوک ستا د کور څخه ووځي، نو

د هغه خون به د هغه په خپله

غاړه وي او مسوولیت به یې

زمونږ په غاړه نه وي. خو که

چیرې ستا په کور کې چاته زیان

ورسیږي، بیا به مسوولیت زمونږ

په غاړه وي. (۲۰) خو که چېرې
چاته ووايې چې مونږ څه کوو، نو
بیا به مونږ مجبور نه یو په هغې
وعدې باندې ټینګ پاتې شو چې
تا په مونږ باندې کړې وه.» (۲۱)
راحاب دا خبره ومنله او هغوی
یې رخصت کړل. کله چې هغوی
لاړل، هغې په کړکۍ باندې سور
مزی وتړه.

(۲۲) هغه جاسوسان غونډېو ته
لاړل او پټ شول. د پاچا کسانو

دري ورځې د هغې سیمې ټولې
لارې ولټولې، خو هغوی یې پیدا
نه کړل، نو هغوی بېرته اریحا ته
راستانه شول. (۲۳) بیا هغه دوه
جاسوسان د غونډیو څخه رابښکته
شول، د اردن د سیند څخه تېر
شول او بېرته یوشع ته ورغلل.
هرڅه چې په هغوی باندې تېر
شوي وو هغه ته یې بیان کړل. (۲۴)
هغوی یوشع ته وویل: «مونږ
باور لرو چې څښتن مونږ ته هغه
ټول هېواد راکړی دی. د هغه

ځای ټول خلک زمونږ ځخه
سخت وېرېږي.»

د اردن د سیند څخه د اسراییلو د
قوم تېرېدل

١ سبا سهار یوشع او د
اسراییلو ټول قوم وختي پاڅېدل،
د هغه کمپ څخه چې په شطیم
کې ؤ روان شول او د اردن سیند
ته لاړل. هلته يې خېمې ودرولې
او د دې انتظار يې کاوه چې د
هغه ځای څخه پورې وځي. ٢

دري ورځې وروسته د قوم
مشران په کمپ کې وګرځېدل ۳
او خلکو ته يې وويل: «کله چې
تاسو زمونږ د څښتن خدای د
لوظ صندوق چې کاهنان يې
انتقالوي ووينئ، نو د خپلو
ځايونو څخه روان شئ او په هغه
پسې لاړ شئ. ۴ بيا به تاسو پوه
شئ چې په کومه لاره باندې لاړ
شئ، ځکه چې مخکې تاسو په
دې لار باندې نه يئ تللي. خو د
لوظ صندوق ته به نژدې نه

ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه

مترو په فاصله شاته اوسئ.» ۵

یوشع قوم ته وویل: «ځانونه

پاک کړئ، ځکه چې څښتن به

سبا ستاسو په منځ کې لویه معجزه

وښايي.» ۶ بیا هغه کاهنانو ته

وویل چې د لوظ صندوق واخلي

او د هغه سره دې د قوم په

مخکې ځي. نو څه چې هغه

وویل هغوی هماغسې وکړل.

۷ څښتن یوشع ته وویل:

«زه به سر له نن څخه د اسراییلو
قوم دې ته مجبور کړم چې د یو
لوی سړي په توګه ستا درناوی
وکړي او هغوی به په دې پوه شي
چې زه ستا سره مل یم لکه څنګه
چې د موسی سره مل وم. ۸ هغو
کاهنانو ته چې د لوظ صندوق
وړي ووایه کله چې دوی د اردن
سیند ته ورسیږي، باید سیند ته
ننوځي او د سیند د غاړې سره
نژدې دې ودریږي.» ۹ بیا یوشع
اسراییلیانو ته وویل: «دلته راشئ

او د خپل څښتن خدای خبرو ته
غوږ ونیسئ. ۱۰ نن به تاسو پوه
شئ چې ژوندی خدای ستاسو
سره مل دی. هغه به بې له شکه
کنعانیان، حیتیان، حویان، فرزیان،
جرجاشیان، اموریان او یبوسیان
ستاسو د مخې څخه لېرې کړي.
۱۱ گورئ، د ټولې نړۍ د څښتن
د لوظ صندوق به د اردن د سیند
څخه په تېرېدلو کې ستاسو
لارښوونه کوي. ۱۲ نو د اسراییلو
د قبیلو څخه دولس کسان وټاکئ

يعنې د هرې قبيلې څخه يو يو
كس. ١٣ كله چې كاهنان چې د
ټولې نړۍ د څښتن د لوظ
صندوق انتقالوي خپلې پښې په
اوبو كې كېږدي، د اردن د سيند
اوبه به ودرېږي او كومې اوبه چې
لاندې راځي، هغه به په يو ځاى
كې سره راټولې شي.»

١۴–١۵ دا د لو كولو وخت ؤ او
اوبه د سيند د غاړو څخه پورته
شوې وې. كله چې خلک د كمپ

خخه روان شول چې د اردن د
سیند څخه تېر شي، نو هغه
کاهنان چې د لوظ صندوق یې
انتقالاوه د هغوی په مخکې روان
شول. څنګه چې کاهنانو په سیند
کې قدم کېښود، ۱۶ اوبه ودرېدلې
او په یوې لېرې فاصله کې په یو
ښار کې چې آدم بلل کېده او د
زرتان د ښار په څنګ کې ؤ،
یوځای غونډې شوې او کومې
اوبه چې لاندې مړې بحیرې ته
رابهېدلې، هغه په پوره توګه بېلې

شوي. نو قوم اریحا ته مخامخ
پوري وت. ۱۷ په داسې حال کې
چې قوم په وچه ځمکه باندې
تېرېده، هغه کاهنان چې د ثښتن
د لوظ صندوق یې انتقالاوه تر
هغه وخته پورې د اردن د سیند
په منځ کې په وچه ځمکه باندې
ولاړ وو، ترڅو ټول قوم بلې
غاړې ته ورپورې وت.

د یادګاري تیږو ودرول

۱ کله چې ټول قوم د اردن د

سیند څخه تېر شو، څښتن یوشع
ته وویل: ۲ «د اسراییلو د قوم
څخه دولس تنه وټاکه یعنې د
هرې قبیلې څخه یو یو کس ۳
او هغوی ته حکم وکړه چې د
اردن د سیند د منځ څخه یعنې د
هماغه ځای څخه چې کاهنان
ولاړ وو، دولس تیږې راواخلي.
هغوی ته ووایه چې دا تیږې د
ځان سره یوسي او په هغه ځای
کې یې کېږدي چې تاسو نن شپه
په کې خیمې ودروئ.» ۴ نو

یوشع هغه دولس کسان چې هغه
غوره کړي وو، راوغوښتل ۵ او
هغوی ته یې وویل: «د اردن د
سیند منځ ته هغه ځای ته چې د
لوظ صندوق په کې دی، لاړ شئ.
تاسو هر یو د اسراییلو د قبیلو د
شمیر له مخې یوه تیږه واخلئ
او په خپلو اوږو باندې یې
کېږدئ. ۶ دا تیږې به خلکو ته
هغه کارونه ور په یادوي چې
څښتن کړي دي. په راتلونکي کې
کله چې ستاسو اولادونه درڅخه

پوښتنه وکړي چې دا تیږې ستاسو
دپاره څه معنی لري؟ ۷ نو تاسو
به هغوی ته وایئ کله چې د
څښتن د لوظ صندوق د اردن د
سیند څخه تېرېده، نو د سیند اوبه
ودرېدلې. دا تیږې به تل د
اسراییلو قوم ته دا خبره ور په
یادوي چې دلته څه پېښ شول.»

۸ هغو کسانو د یوشع
حکمونه په ځای کړل. څنګه چې
څښتن یوشع ته حکم کړی ؤ،

هغوی د اردن د سیند د منځ څخه
دولس تیږې راواخیستې یعني د
اسراییلو د هرې قبیلې دپاره یوه
تیږه وه. هغوی دا تیږې د خېمو د
ودرولو ځای ته یووړې او هلته
یې کېښودلې. ٩ یوشع د اردن د
سیند په منځ کې چې د لوظ د
صندوق وړونکي کاهنان په کې
ولاړ وو، هم دولس تیږې
ودرولې. (هغه تیږې تر اوسه
پورې هلته دي.) ١٠ کاهنان تر
هغه وخته پورې د اردن د سیند

په منځ کې ولاړ پاتې شول، ترڅو
چې قوم هغه ټول کارونه سرته
ورسول چې څښتن په یوشع
باندې د هغو حکم کړی ؤ. دا هغه
څه وو چې موسی هم مخکې
یوشع ته حکم کړی ؤ.

نو قوم په بیړه د اردن د سیند
څخه تېر شو. ۱۱ کله چې هغوی
ټول بلې غاړې ته پورې وتل، نو
کاهنان د څښتن د لوظ د صندوق
سره د قوم په مخکې پورې وتل.

۱۲ د روبین او جاد د قبیلو او د
منسي د نیمې قبیلې کسان د
جګړې دپاره تیار وو او لکه
څنګه چې موسی هغوی ته ویلي
وو، هغوی د پاتې قوم په مخکې
پورې وتل. ۱۳ شاوخوا څلوېښت
زره کسان د جګړې دپاره تیار وو
او هغوی د څښتن په حضور کې
هغه ډاګ ته چې اریحا ته نژدې
ؤ، ورتېر شول. ۱۴ په هغه ورځ
څښتن یوشع د ټولو اسراییلو په
نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې

چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه
درناوی کاوه، لکه څنګه چې
هغوی د موسی درناوی کاوه.

۱۵ بیا څښتن یوشع ته وویل
۱۶ چې په هغو کاهنانو باندې
چې د لوظ صندوق انتقالوي، امر
وکړي چې د اردن د سیند څخه
راووځي. ۱۷ یوشع هماغسې
وکړل ۱۸ او کله چې کاهنان د
سیند غاړې ته ورسېدل، نو
سمدلاسه د سیند اوبو ببرته په

بهېدلو پيل وکړ او د سېلاب په

شان بيا د سيند د غاړو څخه

پورته شولې.

(۱۹) د لومړی مياشتې په لسمه

ورځ قوم د اردن د سيند څخه تېر

شو او په جلجال کې يې چې د

اريحا ختيځې خواته پروت ؤ،

خېمې ودرولې. (۲۰) يوشع په

جلجال کې هغه دولس تيږې

ودرولې چې هغوی د اردن د

سيند څخه راويستلې وې. (۲۱)

هغه د اسراییلو خلکو ته وویل:
«په راتلونکي کې کله چې ستاسو
اولادونه ستاسو څخه پوښتنه
وکړي چې دا تیږې څه معنی
لري؟ ۲۲ تاسو به هغوی ته د هغه
وخت په اړه ووایئ چې
اسراییلیان د اردن په سیند کې په
وچه ځمکه باندې پورې وتل. ۲۳
هغوی ته ووایئ چې زموږ
څښتن خدای زموږ په خاطر د
اردن د سیند اوبه وچې کړې،
ترڅو موږ ورڅخه تېر شو، لکه

ځنګه چې هغه زمونږ دپاره د
سرې بحيرې اوبه وچې کړې وې.
٢٤ هغه دا کارونه ځکه وکړل چې
د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه
شي چې د څښتن قدرت څومره
زيات دی او تاسو به د تل دپاره
د خپل څښتن خدای څخه وېره
کوئ.»

١ د اموريانو ټولو پاچاهانو
چې د اردن د سيند په لوېديځ کې
وو او د کنعانيانو ټولو پاچاهانو

چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه

وو، واورېدل چې څښتن د اردن

سیند تر هغه وخته پورې وچ

کړی ؤ، ترڅو د اسراییلو قوم د

هغه څخه تېر شو. هغوی

وو، وېرېدل او نور یې دا جرات نه

درلود چې د اسراییلو سره مخامخ

شي.

په جلجال کې سنتګیري

٢ په هغه وخت کې څښتن

یوشع ته وویل: «د بکرۍ د تیږې

څخه چې جوړې کړه او پاتې
اسراییلیان سنت کړه.» ٣ نو
څنګه چې څښتن حکم کړی ؤ،
یوشع هماغسې وکړل او
اسراییلیان یې په هغه ځای کې
سنت کړل چې د سنت ګیرۍ د
غونډۍ په نوم یاد شو. ٤ نو په
دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه
ټول نارینه یعنې ټول جنګي کسان
چې د مصر څخه راوتلي وو، د
سفر په دوران کې په دښته کې
مړه شول. ٥ هغه خلک چې د

مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول
سنت شوي وو، خو هغه ټول
خلک چې د سفر په دوران کې په
دښته کې زیږېدلي وو، هغوی
سنت شوي نه وو. ۶ اسراییلیانو
څلوېښت کاله په دښته کې سفر
وکړ، تر هغې چې ټول خلک یعنې
د قوم ټول جنګي کسان چې د
مصر څخه راووتل مړه شول،
ځکه چې د څښتن د امر څخه
یې سرغړونه کړې وه. لکه څنګه
چې څښتن قسم خوړلی ؤ، هغوی

ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه
غني او حاصلخېزه ځمکه وويني
چې د هغو د نيکونو سره يې
وعده کړې وه. ⑦ د دغو خلکو
زامن هېڅکله سنت شوي نه وو
او دا هغه نوی نسل ؤ چې يوشع
سنت کړ.

⑧ کله چې د اسراييلو ټول
نارينه سنت شول، هغوی تر هغې
پورې په کمپ کې پاتې شول،
ترڅو چې زخمونه يې روغ شول.

۹ خښتن یوشع ته وویل: «دا
زما د قوم دپاره د شرم خبره وه
چې په مصر کې دې غلامان وي،
خو ما نن هغه رسوايي لېرې
کړه.» نو اسراييليانو دغه ځای د
جلجال په نوم یاد کړ او تر اوسه
پورې په دې نوم يادېږي.

۱۰ کله چې اسراييليانو په
جلجال کې اريحا ته نژدې په
ډاګ کې خېمې ودرولې، هغوی د
مياشتې د څوارلسمې ورځې په

مابنام د فسحې اختر ولمانځه. ۱۱
راتلونکې ورځ اول ځل ؤ چې
هغوی د کنعان د محصولاتو څخه
خواړه وخوړل یعنې وریتې شوې
غلې داني او فطیره ډوډۍ. ۱۲ د
هماغې ورځې څخه د خدای له
خوا د من رالیږل بند شول او د
اسراییلو دپاره نور من نه پیدا
کېده. د هماغه وخت څخه هغوی
هغه څه خوړل چې په کنعان کې
پیدا کېدل.

د اسراییلو له خوا د اریحا نیول

۱۳ یو وخت یوشع اریحا ته
نژدې ؤ، چې ناثاپه يې يو سړی
ولیده چې د هغه مخې ته ولاړ ؤ
او په لاس کې يې توره وه. یوشع
هغه ته ورغی او پوښتنه يې ترې
وکړه: «ته زمونږ په خوا يې که
زمونږ د دښمنانو په خوا؟» ۱۴
هغه په ځواب کې وویل: «هیڅ
یو نه، زه اوس د ثښتن د لښکر د
قوماندان په توګه راغلی یم.» بیا

یوشع په ځمکه باندې پرمخې
پرېوت او ویې ویل: «صاحبه، زه
ستاسو خدمتګار یم. زما څخه
څه غواړئ چې ویې کړم؟» ۱۵ د
څښتن د لښکر قوماندان هغه ته
وویل: «خپلې څپلی وباسه، ځکه
چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې
ولاړ یې.» او یوشع همداسې
وکړل.

د اریحا راپرزېدل

۱ د اریحا خلکو د

اسراييليانو له وېرې د ښار
دروازې کلکې وتړلې او د هغه
ساتنه کېدله. هېچا نه شو کولای
چې ښار ته ننوځي يا د ښار
څخه ووځي. ۲ څښتن يوشع ته
وويل: «زه اريحا د هغه د پاچا او
د هغه د زړورو عسکرو سره تا ته
تسليموم. ۳ ته او ستا عسکر
بايد شپږ ورځې د ورځې يوځل د
ښار څخه ګردچاپېره وګرځئ. ۴
اووه کاهنان چې د هر يو سره
سرنۍ وي هغوی دې د لوظ د

صندوق په مخکې روان شي. په
اوومه ورځ په داسې حال کې چې
کاهنان به خپل سرني ووهي،
تاسو ټول اووه ځله د ښار ثخه
ګردچاپېره وګرځئ. ۵ بیا دې
هغوی په لوړ اواز سره سرني
ووهي. ثنګه چې تاسو هغه
واورئ، ټول خلک دې په لوړ
اواز چیغې ووهي، نو د ښار
دېوالونه به راپرېوځي. بیا به ټول
لښکر مخامخ ښار ته ننوځي.»
۶ یوشع کاهنان راوغوښتل او

هغوی ته يې وويل: «د لوط
صندوق واخلئ او اووه تنه د
سرنيو سره د هغه په مخکې
حرکت وکړئ.» ۷ بيا هغه قوم
ته حکم وکړ: «د بنار شخه
ګردچاپېره وګرځئ او وسله وال
ساتونکي دې د شبتن د لوط د
صندوق په مخکې روان وي.»

۸ شنګه چې يوشع قوم ته
وينا وکړه، هغه اووه کاهنان چې
سرنې يې وړل هغوی مخکې

روان شول، خپل سرني يې وهل
او د ثښتن د لوظ صندوق د
هغوی پسې ؤ. ۹ وسله وال
ساتونکي د هغو کاهنانو په مخکې
چې سرني يې وهل روان وو او
شاتنی ساتونکې ډله د صندوق
پسې روانه وه. په دې ټول وخت
کې سرني وهل کېدل. ۱۰ خو
يوشع په قوم باندې امر وکړ:
«چيغې مه وهئ، ترڅو پورې چې
زه تاسو ته امر ونه کړم تاسو به
هېڅ نه وايئ.» ۱۱ نو يوشع وويل

چې د ثښتن د لوظ صندوق دې
يوځل د ښار ثخه ګردچاپېره
وګرځوي. بيا ټول خلک بېرته
کمپ ته راغلل او هلته يې شپه
تېره کړه.

١٢ يوشع سهار وختي پاثېده
او کاهنانو او خپلو کسانو ته يې
هماغه امر وکړ. نو هغو کاهنانو
چې د لوظ د صندوق د وړلو
حکم ورته شوی ؤ هغه په خپلو
اوږو باندې کېښود. ١٣ بيا هغوی

لکه د تېرې ورځې په شان په
هماغه ترتیب سره د ښار
ګردچاپېره وګرځېدل. لومړی هغه
ساتونکي چې مخکې روان وو،
بیا هغه کاهنان چې د ګرځېدلو په
حال کې به یې هر وخت سرنې
وهل، ورپسې هغه کاهنان چې د
څښتن د لوظ صندوق یې وړلو او
په اخره کې شاتنی ساتونکې ډله.
۱۴ نو په دوهمه ورځ هغوی بیا
یوځل د ښار څخه ګردچاپېره
وګرځېدل او وروسته کمپ ته

راستانه شول. هغوی شپږ ورځې
دا کار وکړ.

۱۵ په اوومه ورځ هغوی سهار
وختي پاڅېدل او په همدې ډول
اووه ځلې د ښار څخه ګردچاپېره
وګرځېدل. دا یوازېنی ورځ وه
چې هغوی اووه ځلې داسې
وکړل. ۱۶ په اووم ځل کله چې
کاهنانو سرني ووهل، یوشع په
قوم باندې امر وکړ: «چیغې
ووهئ! ځکه چې څښتن دا ښار

تاسو ته درکړی دی! ١٧ دا ښار
او هرڅه چې په کې دي هغه باید
څښتن ته د نذرانې په توګه بېخي
له منځه یووړل شي. یوازې
راحاب بدلمنه او د هغې کورنۍ
دې ژوندي پاتې شي، ځکه چې
هغې زمونږ جاسوسان پټ کړي
وو. ١٨ خو تاسو باید هېڅ شی
چې له منځه وړل کېږي وانخلئ،
که تاسو یې واخلئ، نو د اسراییلو
په کمپ باندې به مصیبت او
تباهي راولئ. ١٩ ټول سپین زر او

سره زر او د برنجو او اوسپنې
شيان په ځانګړې توګه د ښبتن
دي او د هغه په خزانه کې باید
کېښبودل شي.»

۲۰ نو کاهنانو سرني ووهل.
ځنګه چې قوم د سرنیو غږ
واورېده، هغوی په لوړ اواز چیغې
ووهلې او ناڅاپه د اريحا د ښار
دېوالونه راولوېدل. نو بیا ټول
لښکر نېغ په نېغه غونډۍ ته
وروخوت. هغوی ښار ته ننوتل او

هغه يې ونيوه. ۲۱ هغوی په خپلو
تورو باندې په ښار کې ټول
خلک يعنې سړي، ښځې، ځوان
او زوړ ټول ووژل. همدارنګه
هغوی غويان، پسونه او خره هم
ووژل.

۲۲ نو بيا يوشع هغو دوو
کسانو ته چې جاسوسي يې کړې
وه وويل: «تاسو د هغې بدلمنې
کور ته ورننوځئ او لکه څنګه
چې مو د هغې سره وعده کړې

وه، هغه او د هغې کورنۍ
راوباسئ.» ۲۳ نو هغوی لاړل او
راحاب یې د هغې د مور او پلار،
ورونو او د هغې د ټولې کورنۍ
سره راوویستل. هغوی د راحاب
ټوله کورنۍ یو خوندي ځای ته
چې د اسراییلو کمپ ته نژدې ؤ
یووړله. ۲۴ بیا د اسراییلو لښکرو
ټول ښار د هرڅه سره وسوځاوه،
خو هغوی سپین زر او سره زر او
د برنجو او اوسپنې شیان د څښتن
د کور په خزانه کې کېښودل. ۲۵

خو يوشع د راحاب بدلمنې او د
هغې د کورنۍ او ټولو خپلوانو
ژوند وژغوره، ځکه چې هغې هغه
جاسوسان پټ کړي وو چې يوشع
اريحا ته لېږلي وو. (د هغې اولاده
تر نن ورځې پورې په اسراييلو
کې اوسيږي.)

26 کله چې اريحا ورانه شوه،
نو يوشع په کلکه خبرداری ورکړ:
«هرڅوک چې د اريحا د ښار د
بيا ودانولو هڅه وکړي، ښښتن به

په هغه باندې لعنت ووايي:

هرڅوک چې کېږدي بنياد
د هغه

نو له لاسه وربه
کړي خپل مشر
زوی

هرڅوک چې جوړې کړي
د هغه دروازې

نو له لاسه وربه

کړي خپل کشر
زوی»

٢٧ نو څښتن د یوشع سره مل
ۀ او د هغه شهرت په ټول هېواد
کې خپور شو.

د عخان ګناه

١ څښتن اسراییلو ته حکم
کړی ۀ چې د اریحا څخه هېڅ
داسې شی چې باید له منځه وړل
شوی وای وانخیستل شي، خو د

هغه ښخه سرغړونه وشوه. یو
سړی چې عخان نومېده د دې
حکم ښخه یې سرغړونه وکړه، نو
ښبنتن په اسراییلو باندې سخت
په قهر شو. (عخان د کرمي زوی،
د زبدي لمسی او د زارح د طایفې
ښخه ؤ، دا د یهودا د قبیلې یوه
برخه وه.)

٢ یوشع د اریحا ښخه د
عای ښار ته یو څو کسان ولېږل
چې لاړ شي او هغه خاوره

وکوري. عای بیت آون ته نژدې او
د بیت ییل په ختیځ کې ؤ. کله
چې هغوی دا کار وکړ، ۳ هغوی
بېرته راغلل او یوشع ته یې خبر
ورکړ: «دا لازمه نه ده چې ټول
لښکر په عای باندې حمله وکړي.
یوازې دوه یا درې زره کسان
ولېږه. ټول لښکر د جنګ دپاره
هلته مه لېږه، ځکه چې هغه لوی
ښار نه دی.» ۴ نو نژدې درې
زره اسراییلیانو په هغوی باندې
حمله وکړه، خو په شا تګ ته

مجبور شول. ٥ د عای جنګیالیو
هغوی د ښار د دروازې څخه د
تیږو تر کانونو پورې تعقیب کړل
او د غونډۍ څخه د ښکته کېدلو
په وخت کې یې د هغوی څخه
نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بیا
اسراییلیانو خپل جرات له لاسه
ورکړ او ووېرېدل.

٦ یوشع او د اسراییلو مشرانو
د ډېره غمه خپل کالي وشکول، په
خپلو سرونو باندې یې خاورې

باد کړي او تر لمرپرېواته پورې د
ښبتن د لوظ د صندوق په
مخکې په ځمکه باندې پرېمخې
پرېوتل. ۷ يوشع وويل: «اى
ښبتن تعالى! تا ولې د اردن د
سیند ښخه راپورې ویستلو؟ د
دې دپاره چې مونږ اموریانو ته په
لاس ورکړې چې له منځه مو
یوسي؟ ولې مونږ د اردن د سیند
په بله غاړه باندې پاتې نه شو؟
۸ اى ښبتنه، اوس چې
اسراییلیان د دبنمن ښخه په شا

شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه
ووايم. ۹ کنعانیان او د هېواد نور
خلک به د دې څخه خبر شي.
هغوی به مونږ کلابند کړي او
زمونږ نوم به د ځمکې د مخ څخه
ورک کړي! بیا به ته د خپل عزت
د ساتلو دپاره څه وکړې؟»

۱۰ څښتن یوشع ته ووېل:
«پاڅېږه! ولې داسې پړمخې
پروت يې؟ ۱۱ د اسراییلو خلکو
ګناه کړې ده! هغوی زما هغه

تړون مات کړی دی چې ما په
هغوی باندې حکم کړی ؤ چې
عمل ورباندې وکړي. هغوی د
هغو شیانو څخه چې باید له منځه
وړل شوي وای ځینې شیان وړي
دي. هغه یې غلا کړل، د خپلو
شیانو سره یې کېښودل او د هغو
په هکله یې دروغ وویل. ١٢ له
همدې امله اسراییلیان د خپلو
دښمنانو په وړاندې نه شي
ودرېدلی. هغوی څکه د خپلو
دښمنانو څخه په شا کیږي او

تښتي چې هغوی خپله په تباهی
باندې محکوم شوي دي! زه به تر
هغې پورې نور د هغوی سره نه
اوسم، ترڅو هغه شيان له منځه
يونسي چې د هغو د له منځه وړلو
حکم ورباندې شوی دی. ۱۳ لاړ
شه، خپل قوم پاک کړه او هغوی
تيار کړه چې زما حضور ته
راشي. هغوی ته ووايه چې سبا
تيار شي، ځکه چې زه د اسراييلو
څښتن خدای داسې وايم: ‹ای د
اسراييلو خلکو، ستاسو سره يو

خه شیان شته چې ما د هغو د له
منځه وړلو حکم دربانديې کړی
دی! تاسو تر هغه وخته پورې د
خپلو دښمنانو په وړاندې نه شئ
ودرېدلی، ترڅو دا شیان د ځان نه
لیرې نه کړئ!› ⑭ سبا سهار ټول
سره راټول شئ. تاسو به قبیله په
قبیله رامخکې شئ او څښتن به
وښايي چې کومه قبیله ګناهکاره
ده. بیا به د هماغې قبیلې طایفې
مخکې راشي او څښتن به وښايي
چې کومه طایفه ګناهکاره ده. بیا

دي د هماغې طايفې کورنۍ راشي
او خښتن به ګناهکاره کورنۍ په
ګوته کړي. په اخره کې دې د
هماغې کورنۍ کسان راشي. ۱۵ د
چا سره چې هغه شيان پيدا شي
چې بايد له منځه وړل شوي وای،
نو هغه کس بايد د خپلې کورنۍ
سره ووژل شي، د هغوی مړي دې
وسوځول شي او مال او جايداد
يې په اور کې وغورځول شي،
ځکه چې هغه زما تړون مات
کړی دی او اسراييليان يې سخت

شرمولي دي.»

۱۶ یوشع سهار وختي پاڅېده
او هره قبیله یې د ښبنتن حضور
ته راوستله، چېرته چې ښبنتن
وښودله چې د یهودا قبیله
ګناهکاره وه. ۱۷ بیا یوشع د یهودا
طایفې راوستلې او ښبنتن وښودله
چې د زارح طایفه ګناهکاره وه.
هغه د زارح د طایفې یوه یوه
کورنۍ راوستله او ښبنتن وښودله
چې د زبدي کورنۍ ګناهکاره وه.

١٨ په اخره کې یوشع د زبدي د
کورنۍ یو یو کس رامخته کړ او
څښتن وښودل چې عخان
ګناهکار ؤ. ١٩ یوشع عخان ته
وویل: «زما زویه، د اسراییلو د
څښتن خدای په مخکې رښتیا
ووایه او اقرار وکړه. اوس ماته
ووایه چې تا څه کړي دي. زما
څخه د دې خبرې د پټولو هڅه
مه کوه.»

٢٠ عخان په ځواب کې وویل:

«دا رښتیا دي! ما د اسراییلو د
څښتن خدای په وړاندې ګناه
کړې ده او دا هغه څه دي چې ما
کړي دي. ٢١ د هغو شیانو په منځ
کې چې مونږ ونیول ما یوه
ښایسته بابلي چپنه، دوه
کیلوګرامه سپین زر او د سرو زرو
سیخ چې وزن یې نیم کیلوګرام ؤ
ولیدل، هغه زما ډېر خوښ شول
او ما واخیستل. تاسو به هغه زما
د خېمې په منځ کې پیدا کړئ،
هغه هلته ښخ دي او د ټولو

لاندې سپين زر دي.»

۲۲ نو يوشع يو څو کسان
ولېږل. هغوی خېمې ته منډه کړه
او ويې ليدل چې هغه شيان په
رښتيا هلته ښخ وو او د هغو
لاندې سپين زر وو. ۲۳ هغوی دا
شيان د خېمې څخه راوويستل،
يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې
ورووړل او د څښتن په حضور کې
يې کېښودل. ۲۴ بيا يوشع د
اسراييلو د ټول قوم سره عخان،

سپین زر، چپنه، د سرو زرو سیخ،
د هغه زامن او لورګانې، پادې،
خره او پسونه، د هغه خېمه او
هرڅه یې چې درلودل د «مصیبت
درې» ته یووړل. ۲۵ یوشع عخان
ته وویل: «تا ولې په مونږ باندې
داسې مصیبت راوست؟ اوس به
څښتن په تا باندې مصیبت
راولي!» بیا ټول قوم عخان او د
هغه کورنۍ په مرګ باندې
سنګساره کړه. بیا یې د هغوی
مړي د عخان د مال او جایداد

سره یوځای وسوځول. ㉖ په
هغوی باندې یې د تیږو یوه لویه
ډېری جوړه کړه چې تر نن
ورځې پورې هلته پاتې ده. بیا د
څښتن سخت قهر سوړ شو. له
دې امله دا ځای له هغه وخته
راهیسې د مصیبت د درې په نوم
یادیږي.

د عای نیول او له منځه وړل

① څښتن یوشع ته وویل:
«مه وېرېږه او مه بې زړه کېږه.

ټول لښکر د ځان سره واخله او
عای ته لاړ شه. زه به تا د عای
په پاچا، د هغه په خلکو او ښار
باندې بریالی کړم او د هغه خاوره
به ستا شي. ۲ ته به د عای او د
هغه د پاچا سره داسې کار وکړې
لکه څنګه چې دې د اریحا او د
هغه ځای د پاچا سره وکړ. خو دا
ځل تاسو کولای شئ چې د
هغوی مالونه او څاروي د خپلو
ځانونو دپاره وساتئ. تیار اوسئ
چې په ناڅاپي توګه د ښار له خوا

په ښار باندې حمله وکړئ.»

۳-۴ نو یوشع د خپلو ټولو
عسکرو سره تیار شو چې په عای
باندې حمله وکړي. هغه د خپلو
لښکرو څخه دېرش زره ډېر ښه
کسان غوره کړل او په شپه کې یې
د دې حکمونو سره ولېږل: «د
ښار بل اړخ ته پټ شئ، خو د
هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې
دپاره تیار اوسئ. ۵ زه او پاتې
کسان به ښار ته نژدې ورشو. کله

چې د عای خلک د مخکې ځل
په شان راووځي او په مونږ باندې
حمله وکړي، نو مونږ به وتښتو.
٦ هغوی به تر هغې پورې زمونږ
پسې شي، ترڅو مونږ هغوی
وغولوو چې د ښار څخه لېرې
شي، ځکه چې هغوی به فکر
وکړي چې مونږ د مخکې په شان
د هغوی څخه تښتو. ٧ بیا به
تاسو د هغه پټ ځای څخه
راووځئ او ښار به ونیسئ. زمونږ
څښتن خدای به هغه ښار تاسو ته

درکړي. ⑧ لکه څنګه چې
څښتن حکم کړی دی د ښار د
نيولو څخه وروسته هغه ته اور
ورواچوئ. د دې امرونو څخه په
کلکه اطاعت وکړئ.» ⑨ نو
يوشع هغوی رخصت کړل او
هغوی خپل د پټېدلو ځای ته
لاړل يعنې د عای لوېديځ خواته
چې د بيت ييل او عای ترمنځ ؤ
او هلته يې انتظار کاوه. خو يوشع
شپه په کمپ کې تېره کړه.

١٠ سبا ته سهار وختي یوشع
پاڅېده او عسکر يې سره راټول
کړل. بیا هغه او د اسراییلو مشرانو
تر عای پورې د هغوی لارښوونه
وکړه. ١١ هغه د ټولو عسکرو سره
د ښار د اصلي دروازې خواته لاړ
او په شمال کې یې خېمې
ودرولې. د هغوی او عای ترمنځ
یوه دره وه. ١٢ هغه نژدې پنځه
زره کسان بوتلل چې د ښار په
لوېدیځ کې د عای او بیت ییل
ترمنځ کمین ونیسي. ١٣ عسکر د

جګړې دپاره تیار کړای شول.
اصلي کمپ د ښار په شمال کې ؤ
او پاتې کسان په لوېدیځ کې وو.
یوشع شپه په دره کې تېره کړه.
۱۴ کله چې د عای پاچا د یوشع
کسان ولیدل، نو هغه زر لاس په
کار شو. هغه د خپلو ټولو کسانو
سره د اردن د درې خواته روان
شو چې هلته د اسراییلیانو سره
وجنګیږي، خو هغه نه پوهېده
چې د شا له خوا به ورباندې
حمله وشي. ۱۵ یوشع د خپلو

کسانو سره داسې وښودله چې
کوندې هغوی په شا شول او د
دښتې خواته وتښتېدل. ۱۶ د ښار
په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې
په اسراییلیانو پسې روان شي.
څنګه چې د عای خلک په هغوی
پسې لاړل، نو اسراییلیانو هغوی
وغولول او د ښار څخه یې لېرې
کړل. ۱۷ په عای یا بیت ییل کې
چې هرڅوک ؤ هغه ټول په
اسراییلیانو پسې روان شول. هلته
هېڅوک پاتې نه شو چې د ښار

څخه دفاع وکړي او د ښار
دروازې خلاصې پاتې شوې.

١٨ بیا څښتن یوشع ته وویل:
«خپله نېزه د عای خواته ونیسه،
ځکه چې هغه تاته درکوم.» نو
څنګه چې یوشع ته ویل شوي وو
هغه هماغسې وکړل ١٩ او څنګه
چې هغه خپله نېزه پورته کړه،
کوم کسان چې پټ وو هغوی زر
د خپلو ځایونو څخه پاڅېدل،
ښار ته په منډه ورننوتل او هغه

يې ونیوه. هغوی سمدلاسه ښار ته
اور واچاوه. ۲۰-۲۱ کله چې د عای
کسانو شاته وکتل، نو ویې ولیدل
چې د هغوی د ښار څخه اسمان
ته لوګی پورته کیږي. یوشع او د
هغه کسانو هم لوګی ولیده او
هغوی پوه شول چې نورو
اسراییلي عسکرو ښار نیولی دی
او اور یې ورته اچولی دی. نو
داسې ځای نه ؤ چې د عای
کسان ورته د خوندي پاتې کېدلو
دپاره وروتښتي. نو یوشع او د

هغه کسان راوګرځېدل او د هغوی
په وژلو یې پیل وکړ. ۲۲ نو هغه
اسراییلیان چې په ښار کې وو په
جګړه کې د برخې اخیستلو دپاره
راښکته شول. نو د عای خلکو
ولیدل چې اسراییلیانو هغوی
بیخي کلابند کړي دي او هغوی
ټول ووژل شول. هېڅوک ونه
تښتېده او نه څوک ژوندی پاتې
شو، ۲۳ پرته د عای د پاچا څخه.
هغه ژوندی ونیول شو او یوشع ته
راوړل شو.

۲۴ کله چې اسراییلیانو هغه
ټول خلک چې په دښته کې وو او
هلته یې هغوی تعقیب کړي وو،
ووژل، نو بیا ټول اسراییلیان د
عای ښار ته ورغلل او د هغه
ځای ټول خلک یې ووژل. ۲۵-۲۶
یوشع خپله نېزه د عای خواته
ونیوله او تر هغه وخته پورې یې
کښېښنبوده، ترڅو د هغه ځای
ټول کسان قتل کړای شول. په
هغه ورځ د عای ټول نفوس چې
دولس زره کسان وو، له منځه

یووړل شول. ۲۷ لکه څنګه چې
څښتن یوشع ته ویلي وو، هغوی
هغه څاروي او مالونه چې په ښار
کې یې نیولي وو د خپلو ځانونو
دپاره وساتل. ۲۸ نو یوشع عای
وسوځاوه او په کنډواله یې بدل
کړ. هغه ځای تر نن ورځې پورې
هماغسې پاتې دی. ۲۹ هغه د
عای پاچا په یوې ونې کې ځوړند
کړ او د هغه مړی یې تر ماښامه
پورې هلته پرېښود. د لمرپرېواته
په وخت کې یوشع حکم وکړ چې

هغه مړی دې لېرې کړای شي او
د ښار د دروازې په خوله کې دې
وغورځول شي. هغوی هغه د تيږو
په لوی انبار کې پټ کړ چې تر
ن ورځې پورې هلته دی.

د عيبال په غره کې د موسی د
شريعت لوستل

٣٠ بيا يوشع د عيبال په غره
باندې د اسراييلو د څښتن خدای
دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ. ٣١
هغه يې د هغه حکم سره سم

جوړ کړ چې د څښتن خدمتګار
موسی اسراییلیانو ته کړی ؤ، لکه
څنګه چې د موسی په شریعت
کې ویل شوي وو: «د قربانۍ
ځای دې د هغو تیږو څخه جوړ
شي چې هغه د اوسپنې د سامان
الاتو په وسیله پرې کړل شوې نه
وي.» په هغه باندې هغوی څښتن
ته سوځېدونکې قربانۍ او
همدارنګه خپلې د سلامتۍ نذرانې
وړاندې کړې.
۳۲ یوشع هلته د
اسراییلیانو په مخکې په تیږو

باندې د موسی د شریعت یو نقل
ولیکه. ۳۳ اسراییلیان د خپلو
مشرانو، مامورینو، قاضیانو او هغو
پردیو خلکو سره چې د هغوی په
منځ کې اوسېدل، د ښبنتن د لوظ
د صندوق دواړو اړخونو ته
ودرېدل او هغو لاوي کاهنانو ته
مخامخ وو چې صندوق یې وړلو.
نیم قوم داسې ولاړ ؤ چې شا یې
د جرزیم غره ته وه او نیمایي
نورو خپله شا د عیبال غره ته
اړولې وه. موسی حکم کړی ؤ

چې هغوی دې په همدې ترتیب
سره ودرېږي او برکت دې اعلان
شي. ۳۴ بیا یوشع د موسی د
شریعت د کتاب ښخه برکتونه او
لعنتونه په لوړ اواز سره ولوستل.
۳۵ یوشع د اسراییلو ټولې غونډې
ته چې په هغوی کې ښځې او
ماشومان او هغه پردي خلک چې
د هغوی په منځ کې اوسېدل،
شامل وو د موسی ټول حکمونه
ولوستل.

د جبعونیانو له خوا د یوشع غولول

١ د اسراییلو د بریالیتوبونو
څخه هغه ټول پاچاهان خبر شول
چې د اردن د سیند په لوېدیځ کې
وو، یعني کوم چې په غرنۍ سیمه،
د غرونو په لوېدیځو لمنو او د
مدیترانې د بحیرې د غاړې څخه
شمال خواته تر لبنان پورې
اوسېدل. دا د حیتیانو، اموریانو،
کنعانیانو، فرزیانو، حویانو او
یبوسیانو پاچاهان وو. ٢ هغوی

ټول سره راټول شول او د يوشع
او اسراييليانو په وړاندې د جنګ
دپاره يې خپل قوتونه سره يو
کړل.

٣ خو د جبعون خلکو چې
حويان وو، واورېدل چې يوشع په
اريحا او عای باندې څه کړي وو
٤ او هغوی د يوشع د غولولو
پرېکړه وکړه. هغوی لاړل او يو
څه خواړه يې راواخيستل او په
زړو بوجيو او ګنډل شويو د شرابو

مشکونه يې په خپلو خرو بار
کړل. ۵ هغو خلکو زړې او ګنډل
شوې څپلۍ او زاړه کالي
واغوستل. کومه ډوډۍ چې هغوی
د ځان سره اخيستې وه هغه وچه
او چڼاسکو وهلې وه. ۶ بيا
هغوی يوشع ته هغه کمپ ته
ورغلل چې په جلجال کې ؤ او
هغه او اسراييليانو ته يې وويل:
«مونږ د يو لېرې هيواد څخه
راغلي يو، ستاسو څخه غواړو
چې زمونږ سره د سولې تړون

وکړئ.» ٧ خو اسراییلیانو وویل:
«مونږ څنګه پوه شو چې تاسو
زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ که
چېرې نژدې اوسېږئ، نو بیا مونږ
نه شو کولای چې ستاسو سره
تړون وکړو.» ٨ هغوی یوشع ته
وویل: «مونږ ستا غلامان یو.»
یوشع پوښتنه وکړه: «تاسو څوک
یئ او د کوم ځای څخه راغلي
یئ؟» ٩ هغوی په ځواب کې
وویل: «ښاغلیه، مونږ د یو ډېر
لېرې هېواد څخه راغلي یو، ځکه

چې موږ ستاسو د څښتن خدای

د شهرت په اړه اورېدلي دي. موږ

د هغو ټولو کارونو څخه خبر یو

چې هغه په مصر کې کړي دي ۱۰

او هرڅه چې هغه د اردن د سیند

په ختیځ کې د اموریانو په دوو

پاچاهانو باندې وکړل یعنې د

حشبون په پاچا سیحون او د

باشان په پاچا عوج چې په

عشتاروت کې اوسېده. ۱۱ زموږ

مشرانو او هغو ټولو خلکو چې

زموږ په هېواد کې اوسېږي موږ

ته وويل چې د خپل سفر دپاره له
ځان سره د خوړلو او څښلو
دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د
اسراييليانو سره ووينو او ورته
ووايو چې مونږ ستاسو غلامان
يو، زمونږ سره يو تړون وکړئ.
١٢ زمونږ ډوډۍ ته وګورئ. کله
چې مونږ د کور څخه راروان شو
هغه توده وه. خو اوس وګورئ!
هغه وچه شوې او چېناسکو وهلې
ده. ١٣ کله چې مونږ د شرابو دا
مشکونه ډک کړل، هغه نوي وو.

خو وګورئ! هغه شلېدلي دي. د
دې اوږد سفر له امله زموږ کالي
او څپلۍ زړې شوې دي.» ۱۴
اسراییلیانو د هغوی يو څه ډوډۍ
قبوله کړه، خو په دې هکله يې د
څښتن سره مشوره ونه کړه. ۱۵
يوشع د جبعون د خلکو سره د
دوستۍ تړون وکړ او هغوی يې
ژوندي پرېښودل. د اسراییلو
مشرانو قسم وخوړ چې په دې
تړون باندې به عمل کوي.

۱۶ د جبعونیانو سره د تړون د
کولو څخه درې ورځې وروسته
اسراییلیانو واورېدل چې دا
ګاونډیان دي او د هغوی سره
نژدې اوسېږي. ۱۷ نو اسراییلیان
روان شول او په درېمه ورځ هغو
ښارونو ته ورسېدل چې دا خلک
په کې اوسېدل یعنې جبعون،
کفیره، بیروت او قریت یعاریم ته.
۱۸ خو اسراییلیانو نه شو کولای
چې هغوی ووژني، ځکه چې د
هغوی مشرانو د جبعونیانو سره د

اسراییلو د ښښتن خدای په نوم
قسم خوړلی ؤ. ټول قوم د مشرانو
څخه ګیله وکړه، ١٩ خو هغوی په
ځواب کې وویل: «مونږ د هغوی
سره د اسراییلو د ښښتن خدای په
نوم قسم خوړلی دی. اوس هغوی
ته زیان نه شو رسولی. ٢٠ مونږ
باید د خپلې وعدې په خاطر
هغوی ژوندي پرېږدو. که داسې
ونه کړو، نو خدای به مونږ ته سزا
راکړي. ٢١ هغوی ژوندي
پرېږدئ، خو هغوی باید زمونږ

دپاره لرګي مات کړي او اوبه
راوړي.» دا د مشرانو وړانديز ؤ.

٢٢ بيا يوشع د جبعون خلک
راوغوښتل او هغوی ته يې ووېل:
«تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې
مو ووېل چې مونږ د لېرې ځای
څخه يو، حال دا چې زمونږ سره
نژدې اوسېږئ؟ ٢٣ په دې خاطر
چې تاسو داسې کار وکړ، نو اوس
په تاسو باندې لعنت ويل شوی
دی. ستاسو خلک به تل ترتله

غلامان وي او زما د خدای کور
ته به لرګي ماتوي او اوبه به
راوړي.» ۲۴ هغوی په ځواب کې
وویل: «ښاغلیه، مونږ خبر شو
چې دا رښتیا وه چې ستا څښتن
خدای خپل خدمتګار موسی ته
حکم کړی ؤ چې تاته به دا ټوله
ځمکه درکړي او کوم خلک چې
په کې اوسیږي هغوی به ستا له
مخې څخه ورک کړي. نو مونږ
ځکه داسې کار وکړ چې ستاسو
څخه سخت ویریدلو چې مونږ به

ووژنئ. ۲۵ اوس مونږ ستا په
لاس کې یو. هرڅه چې تاته ښه
او مناسب ښکاري زمونږ سره يې
وکړه.» ۲۶ نو يوشع هغوی د
اسراييليانو څخه وژغورل او
هغوی جبعونيان ونه وژل. ۲۷ خو
په هماغه ورځ يوشع هغوی
غلامان کړل چې د اسراييلو
خلکو او د څښتن د قربانۍ ځای
دپاره لرګي مات کړي او اوبه
ورته راوړي. تر نن ورځې پورې
هغوی په هغه ځای کې چې

خښتن د خپل عبادت دپاره غوره
کړی دی همدا کار کوي.

د اموريانو ماتې

١ د اورشليم پاچا
ادوني صدق واورېدل چې يوشع
ځای نيولی دی او هغه يې بيخي
له منځه وړی او د هغه ځای پاچا
يې وژلی دی لکه څنګه چې هغه
د اريحا او د هغه ځای د پاچا
سره همداسې کړي وو. هغه دا هم
واورېدل چې د جبعون خلکو د

اسراییلو سره د سولې تړون کړی
دی او د هغوی په منځ کې
اوسیږي. 2 د اورشلیم خلک
ډېر وېرېدل، ځکه چې جبعون د
شاهي ښارونو په شان یو ډېر
لوی ښار ؤ. دا ښار د عای څخه
لوی ؤ او ټول خلک یې ښه
جنګیالي وو. 3 نو ادوني صدق د
حبرون پاچا هوهام، د یرموت
پاچا فرآم، د لاخیش پاچا یافیع
او د عجلون پاچا دبیر ته دا
لاندینی پیغام ولېږه: 4 «راشئ او

زما سره مرسته وکړئ چې په
جبعون باندې حمله وکړو، ځکه
چې د هغه ځای خلکو د یوشع او
اسراییلیانو سره د سولې تړون
کړی دی.» ۵ د اموریانو دغو
پنځو پاچاهانو یعنې د اورشلیم
پاچا، د حبرون پاچا، د یرموت
پاچا، د لاخیش پاچا او د عجلون
پاچا خپل ځواکونه سره یوځای
کړل. هغوی جبعون کلابند کړ او
په هغه باندې یې حمله وکړه.

۶ جبعونیانو یوشع ته هغه
کمپ ته چې په جلجال کې ؤ دا
پیغام ولیږه: «د خپلو خدمتګارانو
څخه لاس مه اخله. همدا اوس
راشه او زمونږ سره مرسته وکړه او
مونږ وژغوره! ځکه چې د غرنی
سیمې د اموریانو ټولو پاچاهانو
زمونږ په ضد ځواکونه سره
یوځای کړي دي او په مونږ
باندې یې حمله کړې ده.»

۷ نو یوشع د خپل ټول لښکر

سره چې د هغه تر ټولو ښه
جنګیالي په کې شامل وو د
جلجال څخه روان شو. ۸
څښتن یوشع ته وویل: «د هغوی
څخه مه وېرېږه. هغوی به تاته په
لاس درکړم. د هغوی څخه به یو
تن هم ونه شي کولای چې ستا په
وړاندې ودرېږي.» ۹ یوشع او د
هغه لښکر ټوله شپه د جلجال
څخه د جبعون پورې مزل وکړ او
په اموریانو باندې یې ناڅاپي
حمله وکړه. ۱۰ څښتن اموریان د

اسراییلیانو په لیدلو سره ووېرول.

اسراییلیانو هغوی په جبعون کې

ووژل او پاتې یې په بیت حورون

کې د غره د غابني په بښکتنۍ

لاره تعقیب کړل. هغوی تر هغه

وخته پورې په اموریانو باندې

خپلې حملې ته دوام ورکړ، ترڅو

د عزیقه او مقیده ښارونو ته

ورسېدل. ١١ کله چې اموریان د

اسراییلو د لښکرو څخه ښکته د

غابني په لاره باندې تښتېدل،

څښتن په هغوی باندې تر عزیقه

پوري غټې غټېږلۍ واورولې. د
هغو خلکو شمېر چې په ږلیو مړه
شول د هغو خلکو څخه زیات وو
چې د اسراییلیانو له خوا ووژل
شول.

١٢ په هغه ورځ چې څښتن
اسراییلیانو ته په اموریانو باندې
بری ورکړ، یوشع څښتن ته دعا
وکړه. هغه د اسراییلیانو په مخکې
وویل:

ای لمره، ودرېږه د جبعون
په سر باندې

ای سپوږمۍ،
ودرېږه د ایالون
په دره باندې

١٣ نو لمر او سپوږمۍ تر هغه
وخته پورې ودرېدل، ترڅو چې
قوم په خپلو دښمنانو باندې برى
وموند.

دا پېښه د یاشر په کتاب کې

ليكل شوي ده. لمر د اسمان په
منځ کې ودرېده او ټوله ورځ ونه
لوېد. ۱۴ داسې ورځ هېڅکله نه
ده راغلې او نه به راشي چې
خدای لمر او سپوږمۍ د يو انسان
د دعا په خاطر ودروي. ښتن په
رښتيا سره د اسراييلو په خاطر
جنګېده!

۱۵ د جګړې څخه وروسته
يوشع او د هغه لښکر بېرته خپل
کمپ ته جلجال ته ستانه شول.

د پنځو اموريايي پاچاهانو وژل
کېدل

۱۶ د جګړې په وخت کې
هغه پنځه اموريايي پاچاهان
تښتېدلي وو او ځانونه يې په
مقيده کې په سمخه کې پټ کړي
وو. ۱۷ يو چا هغوی پيدا کړل او
يوشع خبر شو چې هغوی د
مقيدې په سمخه کې پټ شوي
وو. ۱۸ يوشع خپلو کسانو ته
وويل: «د سمخې خولې ته يو څو

غتې تیرې ورغږوئ او هلته یو
څو ساتونکي ودروئ، ١٩ خو
تاسو په خپله هلته مه پاتې کیږئ.
د دښمن پسې شئ او د شا له خوا
ورباندې حمله وکړئ. هغوی مه
پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته
ورورسیږي! ځکه چې زمونږ
څښتن خدای مونږ په هغوی
باندې بریالي کړي یو.» ٢٠ نو
یوشع او اسراییلیانو د دښمن
عسکر نږدې ټول له منځه یووړل.
څو یوازې یو څو کسان چې پاتې

شوي وو هغوی خپلو دپوال
لرونکو ښارونو ته وروړسېدل. ٢١
بيا ټول لښکر يوشع ته هغه کمپ
ته چې په مقيده کې ؤ روغ
راستون شو. له دې وروسته هېڅا
جرات نه شو کولای چې د
اسراييليانو په هکله کومه بده
خبره وکړي.

٢٢ بيا يوشع وويل: «د سمڅې
خوله خلاصه کړئ او هغه پنځه
پاچاهان ماته راوباسئ.» ٢٣ نو

هغوی هغه پنځه پاچاهان یعنې د
اورشلیم، حبرون، یرموت،
لاخیش او د عجلون پاچاهان د
سمخې څخه راوویستل. ۲۴ کله
چې هغوی دا پاچاهان یوشع ته
راوستل، هغه د اسراییلو ټول
خلک راوغوښتل او د لښکرو
قوماندانانو ته یې چې د هغه سره
راغلي وو امر وکړ چې راشي او د
دې پاچاهانو په ورمېږونو باندې
خپلې پښې کېږدي. نو هغوی
همداسې وکړل. ۲۵ بیا یوشع

خپلو قوماندانانو ته وویل: «مه
وېرېږئ او زړونه مه بایلئ. قوي
او زړور اوسئ، ځکه چې ښتن
به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې
چې تاسو ورسره جنګ کوئ،
همداسې کار وکړي.» ۲۶ بیا
یوشع هغه پنځه پاچاهان ووژل او
هغوی یې په پنځو ونو کې ځوړند
کړل او د هغوی مړي تر ماښامه
پورې هلته پاتې شول. ۲۷ د
لمرپرېواته په وخت کې یوشع امر
وکړ او هغوی د هغو پاچاهانو

مړي د ونو څخه راښکته کړل او
په هغه سمڅه کې يې وغورځول
چې هغوی مخکې په کې پټ
شوي وو. هغوی د سمڅې په
خوله کې لويې لويې تيږې
کېښودلې او هغه تر نن ورځې
پورې هلته دي.

٢٨ په هماغه ورځ يوشع د
مقيده په ښار باندې حمله وکړه او
هغه يې ونيوه او د هغه پاچا يې
وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک

ووژل. هېڅوک يې ژوندی
پرېنښود. هغه د مقيده د پاچا سره
هماغه شان چلند وکړ لکه څنګه
چې هغه د اريحا د پاچا سره
کړی ؤ.

د يوشع له خوا د اموريانو د نورو
سيمو نيول

۲۹ وروسته له هغې يوشع او د
هغه ټول لښکر له مقيده څخه لبنه
ته لاړل او په هغه ځای باندې يې
حمله وکړه. ۳۰ څښتن اسراييليان

په دې ښار او د هغه په پاچا
باندې هم بریالي کړل. هغوی
هېڅوک ژوندی پرېنښود او د
ښار ټول خلک یې ووژل. لکه
څنګه چې هغوی د اریحا پاچا
وژلی ؤ هماغه شان هغوی د لبنه
پاچا هم وواژه.

۳۱ له هغې وروسته یوشع او د
هغه لښکر د لبنه څخه لاخیش ته
لاړل، هغه یې کلابند کړ او حمله
یې ورباندې وکړه. ۳۲ د جګړې

په دوهمه ورځ ښبنتن اسراییلیان
په لاخیش باندې بریالي کړل.
هغوی د ښار ټول خلک د لبنه د
خلکو په شان ووژل.

٣٣ هورام د جازر پاچا د
لاخیش سره د مرستې دپاره
راغی، خو یوشع هغه او د هغه
لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی
یو کس یې هم ژوندی پرېنښود.

٣٤ بیا یوشع او د هغه لښکر د

لاخیش ښخه عجلون ته لاړل، هغه یې کلابند کړ او حمله یې وربانديې وکړه. ۳۵ هغوی په هماغه ورځ دا ښار ونیوه او د لاخیش په شان یې د هغه ځای ټول خلک ووژل.

۳۶ له هغې وروسته هغوی د عجلون ښخه د غونډیو له لارې حبرون ته وروختل او په هغه بانديې یې حمله وکړه. ۳۷ هغوی هغه ښار او د هغه شاوخوا کلي

ونیول، بیا یې ټول خلک ووژل
چې په هغو کې پاچا هم شامل ؤ.
لکه څنګه چې هغوی عجلون له
منځه وړی ؤ هماغه شان یې
حبرون هم بیخي له منځه یووړ.

۳۸ بیا یوشع د خپل لښکر
سره راوګرځېد او په دبیر باندې
یې حمله وکړه. ۳۹ هغوی ښار، د
هغه پاچا او شاوخوا ټول کلي
ونیول. د هغه ځای ټول خلک یې
بیخي له منځه یووړل. هغوی د

دبير او د هغه ځای د پاچا سره

هماغه شان کار وکړ لکه څنګه

يي چې د حبرون د ښار او د لبنه

د ښار او پاچا سره کړی ؤ.

۴۰ يوشع ټوله خاوره فتح کړه.

هغه د غرنۍ سيمې، د غرونو د

ختيځو لمنو، د غرونو د لوېديځو

لمنو او د کنعان د جنوبي سيمې

پاچاهانو ته ماتې ورکړه. هغه

هېڅوک ژوندی پرېنښود، ټول

ووژل شول. دا هغه څه وو چې د

اسراييلو څښتن خدای د هغو
حکم کړی ؤ. ۴۱ يوشع دا خاوره
د قادش برنيع څخه تر غزې او د
جوشن د ټولې سيمې څخه تر
جبعون پورې فتح کړه. ۴۲ يوشع
په يوې لښکرکشۍ سره په دې
ټولو پاچاهانو او د هغوی په
سيمو باندې فتح تر لاسه کړه،
ځکه چې د اسراييلو څښتن
خدای د اسراييلو دپاره جګړه
کوله. ۴۳ بيا يوشع د خپل لښکر
سره په جلجال کې خپل کمپ ته

راستون شو.

د کنعان د شمال د پاچاهانو ماتې

١ کله چې د اسراییلو د
بریالیتوب خبر د حاصور پاچا
یابین ته ورسېده، هغه د مادون
پاچا یوباب او د شمرون او
اخشاف پاچاهانو ٢ او هغو
پاچاهانو ته پیغام ولېږه چې د
شمال په غرنۍ سیمه کې، د اردن
په دره کې، د جلیل د بحیرې په
جنوب کې، د غرونو په لمنو کې

او دور ته نژدې په غونډیو باندې
اوسېدل. ۳ همدارنګه هغه د
کنعانیانو پاچاهانو ته چې د اردن
د سیند په دواړو خواوو کې
اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو،
فرزیانو او یبوسیانو پاچاهانو ته
چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او
د هغو حویانو پاچاهانو ته هم
پیغام ورولېږه چې د حرمون د
غره په لمنو کې د مصفه په خاوره
کې اوسېدل. ۴ هغوی د خپلو
ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو

لوی لښکر ؤ او د بحيرې د شګو
په شان ډېر وو. هغوی ډېر زيات
اسونه او جنګي ګاډۍ هم
درلودلې. ۵ دا ټول پاچاهان سره
راټول شول او د ميروم د خوړ
سره يې کمپ جوړ کړ. هلته
هغوی خپل ځواکونه سره يوځای
کړل چې د اسراييلو په وړاندې
وجنګيږي.

۶ څښتن يوشع ته وويل: «د
هغوی څخه مه ويرېږه، ځکه چې

زه خښتن به هغوی تړل ووژنم.
سبا دا وخت به هغوی تړل مړه
وي. له جګړې څخه وروسته د
هغوی اسونه ګوډ کړئ او جنګي
ګاډی یې وسوځوئ.» ۷ نو
یوشع او د هغه ټول لښکر په
هغوی باندې د میروم د خوړ
تر څنګ ناڅاپه حمله وکړه. ۸
خښتن اسراییلیان په هغوی
باندې بریالي کړل. اسراییلیانو په
هغوی باندې حمله وکړه او په
شمال کې یې تر مسرفوت مایم او

لوی صیدون او په ختیځ کې د
مصفه تر درې پورې تعقیب کړل.
جګړه تر هغه وخته پورې روانه
وه، ترڅو چې د دښمن له خوا
هېڅوک ژوندی پاتې نه شو. ۹
یوشع د هغوی سره هماغه شان
کار وکړ څنګه چې څښتن هغه ته
حکم کړی ؤ. هغه د هغوی اسونه
ګوډ کړل او د هغوی جنګي ګاډۍ
یې وسوځولې.

۱۰ یوشع بېرته راوګرځېد، هغه

د حاصور ښار ونیوه او د هغه
ځای پاچا یې وواژه. (په هغه
وخت کې نورې پاچاهۍ چې
پورته ورڅخه یادونه وشوه، د
حاصور د پاچا تر واکمنۍ لاندې
وې.) ⑪ هغوی هلته ټول خلک
ووژل. هېڅوک ژوندی پاتې نه
شو او ښار یې وسوځاوه. ⑫
یوشع هغه ټول ښارونه د هغو د
پاچاهانو سره ونیول او ټول یې
ووژل. لکه څنګه چې د څښتن
خدمتګار موسی امر کړی ؤ،

یوشع هغوی په پوره توګه له
منځه یووړل. ١٣ خو بیاهم،
اسراییلیانو د هغو ښارونو څخه
چې په غونډیو باندې ودان شوي
وو هیڅ کوم ښار ونه سوځاوه،
پرته له حاصور څخه چې یوشع
هغه وسوځاوه. ١۴ د اسراییلو
خلکو د دې ښارونو څخه ټول
قیمتي شیان او څاروي یووړل او
د ځانونو دپاره یې وساتل. خو
هغوی ټول خلک ووژل، هېڅوک
هم ژوندی پاتې نه شو. ١۵

خښتن خپل خدمتګار موسی ته
حکمونه ورکړي وو، موسی هغه
یوشع ته ورکړل او یوشع هغه
سرته ورسول. یوشع هغه ټول
کارونه تر سره کړل چې خښتن په
موسی باندې د هغو حکم کړی ؤ.

د یوشع له خوا نیول شوې سیمې

١۶ نو یوشع دغه ټوله خاوره
ونیوله: غرنۍ سیمه، د غرونو
لوېدیځې لمنې، شمال او جنوب
دواړه، د جوشن ټوله سیمه، ټوله

جنوبي دښته او د اردن دره. ۱۷-۱۸
هغه سیمه د حالق د غره څخه په
جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر
بعل جاد پورې چې د لبنان په دره
کې دی او د حرمون د غره لاندې
پروت دی، غزېدلې ده. یوشع د
ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو
پاچاهانو سره وجنګېده، خو هغه
ټول یې ونیول او ویې وژل. ۱۹-۲۰
څښتن موسی ته ویلي وو چې
هغه غواړي چې د دې سیمې
ښارونه دې له منځه یووړل شي

او د هغو خلک دې په بې رحمۍ
سره ووژل شي. په دې خاطر
څښتن د هغو ښارونو د خلکو
زړونه سخت کړي وو چې د
اسراييلو سره وجنګيږي. يوازېنی
ښار چې د اسراييلو د قوم سره
يې سوله وکړه هغه د جبعون ښار
ؤ چې ځينې حويان په کې
اوسېدل. نور ښارونه د اسراييلو
لښکرو په جګړه کې ونيول.

٢١ په هغه وخت کې يوشع

عناقیان چې لوړ قدونه یې
درلودل او په حبرون، دبیر، عناب
او د یهودا او اسراییلو په پاتې
ټولو غرنیو سیمو کې اوسېدل هم
له منځه یووړل. یوشع هغوی د
خپلو ښارونو سره بیخي له منځه
یووړل. ۲۲ د عناقیانو څخه
هېڅوک د اسراییلیانو په خاوره
کې پاتې نه شو، یوازې په غزه،
جت او اشدود کې ځینې خلک
ژوندي پاتې شول.

۲۳ ښکله چې ښبنتن موسی
ته لارښوونه کړې وه، یوشع ټوله
خاوره ونیوله او هغه یې
اسراییلیانو ته د هغوی د خپل
ملکیت په توګه ورکړه. هغه یې په
څو برخو وویشله، هرې قبیلې ته
یوه برخه ورسېدله. په پای کې په
هغه هېواد کې ارامي شوه.

هغه پاچاهان چې موسی ورته ماتې ورکړه

۱ مخکې له دې چې موسی

مړ شي هغه او د اسراييلو خلکو د
اردن د سيند د ختيځې خوا دوو
پاچاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو
پاچاهانو په هغې سيمې باندې
چې د ارنون له درې څخه د
حرمون تر غره پورې رسېدله او
په هغې کې د اردن د درې ختيځه
خوا هم شامله وه، حکومت کاوه.
٢ سيحون د اموريانو پاچا ؤ
چې په حشبون کې يې پاچاهي
کوله. هغه د عروعير څخه چې د
ارنون د درې په څنګ کې ؤ او د

درې له منځ څخه د يبوق تر
سيند پورې چې د عمونيانو پوله
وه پاچاهي کوله. په دې کې نيم
جلعاد شامل ؤ. ③ په هغې کې د
اردن دره د جليل د بحيرې څخه
جنوب خواته د بيت يشيموت (د
مړې بحيرې ختيځ ته) او پيسګاه
د غره تر لمنې پورې شامل وو.
④ همدارنګه موسی او
اسراييليانو د باشان پاچا عوج ته
چې د پاتې شويو رفاييانو څخه ؤ
هم ماتې ورکړه. هغه په

عشتاروت او ادرعي کې پاچاهي
کوله. ۵ د هغه په پاچاهۍ کې د
حرمون غر، سلخه او ټول باشان
د جشور او معکي تر پولې او
همدارنګه نيم جلعاد د حشبون د
پاچا سيحون تر سيمې پورې
شامل وو.

۶ موسی او د اسراييلو قوم
دغو دوو پاچاهانو ته ماتې
ورکړه. د څښتن خدمتګار موسی
د هغوی خاوره د روبين او جاد

قبيلو ته او د منسي نيمې قبيلې ته
د هغوی د ملکيت په توګه ورکړه.

هغه پاچاهان چې يوشع ورته ماتې
ورکړه

٧ يوشع او د اسراييلو قوم
هغو پاچاهانو ته چې د اردن د
سيند په لوېديځه خوا کې وو
ماتې ورکړه، يعني د بعل جاد
څخه چې د لبنان په دره کې
پروت ؤ د حالق تر غره پورې
چې په جنوب کې ادوم ته نژدې

ؤ. یوشع هغه ځمکه د اسراییلو د
قبیلو ترمنځ وویشله او د ملکیت
په توګه یې هغوی ته ورکړه. ۸
کومه ځمکه چې یوشع د هغوی
په منځ کې وویشله په هغې کې دا
ځایونه شامل وو: غرنۍ سیمه، د
غرونو لوېدیځې لمنې، د اردن
دره، د غرونو ختیځ اړخونه او د
کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د
حیتیانو، اموریانو، کنعانیانو،
فرزیانو، حویانو او یبوسیانو وطن
ؤ. ۹ د اسراییلو قوم د لاندېنیو

ښارونو پاچاهانو ته ماتې ورکړه:
اریحا، عای (بیت ییل ته نژدې)،
۱۰ اورشلیم، حبرون، ۱۱ یرموت،
لاخیش، ۱۲ عجلون، جازر، ۱۳
دبیر، جدر، ۱۴ حرما، عراد، ۱۵
لبنه، عدولام، ۱۶ مقیده، بیت ییل،
۱۷ تفوح، حافر، ۱۸ عفیق،
لشارون، ۱۹ مادون، حاصور، ۲۰
شمرون مرون، اخشاف، ۲۱
تعنک، مجدو، ۲۲ قادش، یقنعام
(په کرمل کې)، ۲۳ دور (د دور په
لوړو سیمو)، قوییم (په جلیل کې)

۲۴ او ترزه. د ټولو پاچاهانو
شمېر يو دېرشو ته رسېده.

هغه ځمکه چې اسراييلو نه وه نيولې

۱ کله چې يوشع زوړ شو،
څښښتن هغه ته وويل: «ته ډېر زوړ
شوى يې، خو ډېره ځمکه لا پاتې
ده چې بايد ونيول شي. ۲ دا
هغه ځمکه ده چې پاتې ده: د
فلسطينيانو او د جشوريانو ټوله
سيمه، ۳ همدارنګه د عويانو
سيمه تر جنوب پورې (د شيحور

څخه نیولې چې د مصر په پولې
کې وه د عقرون تر پولې پورې
چې په شمال کې وه، د کنعانیانو
ځمکه ګڼل کېدله. د فلسطین
پاچاهان په غزه، اشدود، اشقلون،
جت او عقرون کې اوسېدل)، ۴
د کنعانیانو ټول هېواد او میعاره
چې په صیدونیانو پورې اړه لري
تر افیق پورې چې د اموریانو په
پوله کې دی، ۵ د جبالیانو
ځمکه او ټول لبنان تر ختیځ
پورې، د بعل جاد څخه نیولې چې

د حرمون د غره جنوب خواته
پروت دی د حمات تر غاښي
پورې. ۶ په دې کې د صیدونیانو
چې د لبنان د غرونو او د
مسرفوت مایم ترمنځ په غرنی
سیمه کې اوسیږي، ټوله سیمه
شامله ده. زه به په خپله د
اسراییلو له مخې څخه دا خلک
لیرې کړم. څنګه چې ما په تا
باندې حکم کړی دی، ته باید دا
ځمکه د اسراییلیانو په منځ کې
وویشې. ۷ بیا دا ځمکه په هغو

نهو قبيلو او د منسي په نيمې
قبيلې ووېشه چې تراوسه پورې
ځمکه نه لري چې د هغوی
ملکيت شي.»

د اردن د سيند په ختيځ کې د ځمکې وېشل

٨ موسی لا پخوا د روبين او
جاد قبيلو او د منسي بلې نيمې
قبيلې ته هغه ځمکه ورکړې وه
چې د اردن د سيند په ختيځه
غاړه باندې پرته وه. ٩ دا سيمه

د هغه ښار څخه چې د ارنون د
درې په منځ کې ؤ او په هغې کې
د عروعیر ښار چې د هغې درې
په شمالي څنډه کې ؤ شامل ؤ،
شمال خواته غزېدلې ده. په هغې
کې د دیبون په شمال کې د میدیبا
لوړه جلګه شامله وه. ١٠ د هغوی
سیمه د عمون تر پولې پورې
رسېدله. همدارنګه په هغې کې
هغه ټول ښارونه هم شامل وو
چې د اموریانو پاچا سیحون به
ورباندې د حشبون د ښار څخه

حکومت کاوه. (۱۱) په هغې کې
جلعاد، د جشور او معکې سیمې،
د حرمون ټول غر او ټول باشان
تر سلخه پورې شامل وو. (۱۲) په
هغې کې د عوج پاچاهي شامله
وه. عوج د رفاییانو د جملې څخه
یوازېنی کس ؤ چې ژوندی پاتې
شوی ؤ او په عشتاروت او ادرعي
کې یې پاچاهي کوله. موسی دې
خلکو ته ماتې ورکړې وه او
هغوی یې شړلي وو. (۱۳) خو بیاهم
اسراییلیانو جشوریان او معکیان

ونه شړل، نو هغوی تر نن ورځې
پورې د اسراییلیانو په منځ کې
اوسیږي.

۱۴ موسی د لاوي قبیلې ته
هیڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه
چې د اسراییلو څښتن خدای
هغوی ته ویلي وو: «تاسو به د
ځمکې په ځای هغه قربانۍ
تر لاسه کوئ چې زما د قربانۍ په
ځای باندې سوځول کیږي.»

د روبین قبیلې ته ورکړل شوې
ځمکه

۱۵ موسی د روبین په قبیله
کې هرې یوې طایفې ته ځمکه
ورکړه. ۱۶ د هغوی ځمکه په
جنوب کې په هغه ښارګوټي کې
شروع کېدله چې د ارنون د درې
په منځ کې وُ. په هغې کې د
عروعیر ښارګوټی چې د درې په
شمالي څنډه کې وُ، شامل وُ او په
شمال کې د میدیبا د شاوخوا

لوړې جلګې پورې رسېدله. ۱۷
په دې کې حشبون او کوم
ښارګوټي چې په لوړې جلګې
باندې پراته وو یعنې دیبون،
باموت بعل، بیت بعل معون، ۱۸
یاهص، قدیموت، میفاعت، ۱۹
قریتایم، سبمه، سارت شحر چې
په دره کې په غونډۍ باندې وُ،
۲۰ بیت فغور، د پیسګاه د غره
ډې او بیت یشیموت ټول شامل
وو. ۲۱ هغه ټول ښارګوټي چې په
لوړې جلګې باندې پراته وو او د

سيحون ټوله پاچاهي (سيحون د
اموريانو پاچا ؤ او په حشبون کې
يې حکومت کاوه) شامل وو.
موسی سيحون او د مديانيانو
مشرانو يعنې اوي، راقم، صور،
حور او رابع ته ماتې ورکړې وه.
دا مشران چې په هغه هېواد کې
اوسېدل، د سيحون سره ملګري
شول. (۲۲) په هغو خلکو کې چې د
اسراييليانو له خوا وژل شوي وو،
بلعام د بعور زوی چې فال
کتونکی ؤ هم شامل ؤ. (۲۳) دا

سيمه او د هغې ښارونه او کلي د
روبين قبيلې ته د هغوی د ملکيت
په توګه ورکړل شول او د اردن
سيند د هغې لوېديځه پوله وه.

د جاد قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۲۴ همدارنګه موسی د جاد په
قبيله کې هرې يوې طايفې ته
ځمکه ورکړه. ۲۵ د هغوی په
سيمه کې يعزير، د جلعاد ټول
ښارګوټي او د عمون نيمه ځمکه
تر عروعير پورې چې د ربه په

ختيځ کې وه شامل وو. (۲۶) د
هغوی ځمکه د حشبون څخه
نیولې تر رامت مصفه او بطونیم
پورې او د محنایم څخه نیولې د
دبیر تر سیمې پورې غزېدلې وه.
(۲۷) د اردن د درې په هغه سیمه
کې چې جاد ته ورکړل شوې وه
په هغې کې بیت هارام، بیت نمره،
سوکوت او صافون یعنې د
حشبون د پاچا سیحون پخوانی
پاچاهي شامله وه. د هغوی
لوېدیځه پوله د اردن سیند ؤ او

هغه په شمال کې د جلیل تر
بحیرې پورې رسېدله. [۲۸] دا هغه
سیمې او د هغو ښارګوټي او کلي
وو چې د جاد قبیلې ته ورکړل
شول.

د ختیځې منسي قبیلې ته ورکړل
شوې ځمکه

[۲۹] موسی د منسي په نیمه
قبیله کې هرې یوې طایفې ته
ځمکه ورکړه. [۳۰] د هغوی سیمه
تر محنایم پورې وه او په هغې

کې د باشان پاچا عوج ټوله
پاچاهي او همدارنګه په باشان
کې د يايير ټول شپېته کلي شامل
وو. ۳۱ په دې کې نيم جلعاد،
همدارنګه عشتاروت او ادرعي
يعنې په باشان کې د عوج د
پاچاهۍ شاهي ښارونه شامل وو.
دا ټول هغو نيمو طايفو ته ورکړل
شول چې د ماخير يعنې د منسي
د زوی څخه د اولادې په توګه
پاتې وې.

٣٢ په دې ډول موسی د
موآب ډاګونه چې د اردن د سیند
په بله غاړه او د اریحا په ختیځ
کې وو، وویشل. ٣٣ خو موسی د
لاوي قبیلې ته هېڅ ځمکه ورنه
کړه، ځکه چې څښتن وعده کړې
وه چې هغه به تل د هغوی
اړتیاوې پوره کوي.

د اردن د سیند په لوېدیځ کې د ځمکې وېش

١ هغه ځمکې چې بنی

اسراییلو د کنعان په خاوره کې
تر لاسه کړې، العازار کاهن، د نون
زوی یوشع او د قوم مشرانو د
هغوی ترمنځ وویشلې. ۲ لکه
څنګه چې څښتن د موسی په
وسیله حکم کړی ؤ، د اردن د
سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او
نیمې قبیلې سیمې د پچې اچولو
په وسیله وټاکل شوې. ۳-۴ موسی
پخوا هغه ځمکه چې د اردن د
سیند په ختیځ کې وه، نورو دوه
نیمو قبیلو ته ورکړې وه. (د

یوسف اولاده په دوو قبیلو وېشل
شوي وه. د منسي او افرایم
قبیلې.) خو موسی لاویانو ته د
سیمې هېڅ کومه برخه نه وه
ورکړې. د هغې په ځای هغوی
ښارګوټي ترلاسه کړل چې په کې
واوسیږي او د خپلو پادو او رمو
دپاره څرځایونه. ۵ نو
اسراییلیانو د ځمکې وېش د هغه امر له مخې
چې موسی ته یې کړی وُ، ځمکه
ووېشله.

کاليب ته د حبرون ورکول

٦ يوه ورځ د يهودا د قبيلې
يو څو کسان په جلجال کې يوشع
ته راغلل. د هغوی څخه يو کس
کاليب د قنزي يفنه زوی هغه ته
وويل: «ايا ستا په ياد دي چې
څښتن خپل نبي موسی ته په
قادش برنيع کې زما او ستا په
هکله څه وويل؟ ٧ زه څلوېښت
کلن وم کله چې د څښتن
خدمتګار موسی زه د جاسوسی

دپاره د قادش برنیع څخه د کنعان
هېواد ته ولېږلم. نو څه چې ما
لیدلي وو د هغو په اړه مې هغه ته
حقیقت ووایه. ٨ خو زما سره
چې کوم کسان تللي وو، هغوی
زمونږ خلک دې خاورې ته د
تللو څخه ووېرول. خو ما په
وفادارۍ سره د خپل څښتن
خدای مقصد سرته ورساوه. ٩
په هماغه ورځ زه بېرته راغلم او
موسی راته وویل: ‹څرنګه چې ته
څښتن خدای ته وفادار وې، نو

زه وعده کوم چې په کومه خاوره
کې چې ته ګرځېدلی یې، هغه به د
تل دپاره ستا او ستا د اولادې
شي.› ١٠ خو اوس ګوره، زه لا تر
اوسه ژوندی یم او پنځه څلوېښت
کاله مخکې څښتن موسی ته دا
خبره کړې وه او په هغه وخت کې
د اسراییلو خلک په دښته کې
سرګردانه ګرځېدل. ګورئ، زه
اوس پنځه اتیا کلن یم. ١١ زه نن
هم د هماغه وخت په شان چې
موسی ولېږلم قوي یم. کوم قوت

چې ما په هغه وخت کې درلود،
اوس يې هم لرم او د جګړې او
نورو کارونو دپاره تيار يم. ⑫
اوس دغه غرنۍ سيمه چې په
هغه ورځ ښبنتن زما سره د هغې
وعده کړې وه ماته راکړه. تا په
خپله په هغه ورځ واورېدل چې
لوړ قدي عناقيان هلته اوسيږي او
د هغوی ښارونه لوی دي او
دېوالونه لري، خو لکه څنګه چې
ښبنتن ويلي دي هغه به زما سره
مرسته وکړي چې هغوی وشړم.»

۱۳ بيا يوشع کاليب ته برکت
ورکړ او هغه ته يې د حبرون ښار
د هغه د ملکيت په توګه ورکړ. ۱۴
نو حبرون تر اوسه پورې د کاليب
د اولادې ملکيت دی، ځکه چې
هغه په وفادارۍ سره د اسراييلو د
څښتن خدای اطاعت کړی ؤ. ۱۵
له دې څخه مخکې حبرون د
قريت اربع په نوم يادېده. اربع د
عناقيانو په منځ کې يو لوی اتل ؤ.

نو بيا په هېواد کې ارامي شوه.

د یهودا قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

١ د یهودا د قبیلې طایفو د
ځمکې یوه برخه تر لاسه کړه چې
په لاندې ډول تشریح کیږي. دا
ځمکه د صین د دښتې جنوب
یعني د ادوم د پولې پورې
رسېدله. ٢ دا جنوبي پوله د مړې
بحیرې د جنوبي برخې په پای
کې پیل شوې، ٣ د عقربیم د
غاښې جنوب خواته تللې، د صین

تر دښتې پورې غزېدلې ده او د
قادش برنيع تر جنوب پورې وه.
بيا هغه د حزرون څخه تېره
شوې، پورته د ادار خواته تللې او
د قرقع خواته ګرځېدلې ده. ۴
هغه د عصمون څخه تېره شوې
او د هغه خوړ سره يوځای شوې
ده چې د مصر د پولې سره ؤ او د
مديترانې په بحيره کې ختمه شوې
ده. دا د ټولو اسراييلو جنوبي پوله
هم وه.

٥ د یهودا د قبیلې ختیځه
پوله مړه بحیره وه. دا پوله په
شمال کې تر هغه ځای پورې
غزېدلې ده په کوم ځای کې چې
د اردن سیند د مړې بحیرې سره
یوځای کیږي ٦ او هغه تر بیت
حجله پورې غزېدلې ده، د بیت
عربه شمال خواته تللې او د هغه
ځای څخه د بوهن ګټې ته راوتلې
ده. (بوهن د روبین زوی ؤ.) ٧
او دا پوله بیا د مصیبت له درې
څخه پورته دبیر ته راوتلې او د

شمال خواته د جلجال په لوري
چې د درې په جنوب کې د
ادوميم غاښي ته مخامخ ده،
کرځېدلې ده. بيا هغه د عين
شمس د چينو خواته تللې او په
عين روجل کې راوتلې ده. ٨ بيا
دا پوله د غونډۍ جنوب خواته د
هنوم د زوی د درې په لاره تېره
شوې ده چېرته چې د يبوسيانو
ښار يعني اورشليم پروت ؤ. دا
پوله بيا د هغې غونډۍ سرته
رسيږي چې د هنوم د درې په

لوېديځه خوا کې وه چې د رفاييم
د درې شمالي برخه وه. (۹) د هغه
ځای شخه دا پوله د نفتوح چينې
او بيا هغو ښارګوټو ته تللې ده
چې د عفرون غر ته نژدې وو. دا
پوله هلته د بعله خواته ګرځېدلې
ده چې اوس د قريت يعاريم په
نوم يادېږي، (۱۰) چېرته چې دغه
پوله د ادوم د غرنی سيمې په خوا
کې د بعله د لوېديځ شخه
راچاپېره شوې ده. بيا هغه د
يعاريم د غره شمالي خوا

(کسالون) ته تللې، ښکته بیت
شمس ته راوتلې او د تمنه ثخه
تېرېږي. [١١] بیا دا پوله هغې
غونډۍ ته وتلې ده چې د عقرون
په شمال کې ده. بیا د شکرون
خواته ګرځېدلې، د بعله د غره
څخه تېره شوې او یبنییل ته
راوتلې ده. دا پوله د مدیترانې په
بحیره کې ختمه شوې ده [١٢] او
هلته یې لوېدیځه پوله جوړه کړې
ده.

د یهودا خلک په دې
سرحدونو کې اوسېدل.

د کالیب له خوا د حبرون او دبیر نیول

(قاضیان ۱: ۱۱ – ۱۵)

۱۳ څنګه چې څښتن یوشع ته
حکم کړی ؤ، د یهودا د سیمې یوه
برخه د یفنه زوی کالیب ته چې د
یهودا د قبیلې څخه ؤ ورکړل
شوه. هغه قریت اربع یعني د
حبرون ښار چې د عناق د نیکه

یعني اربع پورې یې اړه درلودله
تر لاسه کړ. ۱۴ کالیب د عناق
اولاده یعني د شیشای، اخیمان او
تلمای طایفې د ښار څخه
وشړلې. ۱۵ کالیب د هغه ځای
څخه د دبیر په اوسېدونکو باندې
د حملې دپاره لاړ. (دا ښار
مخکې د قریت سفر په نوم
یادېده.) ۱۶ کالیب وویل: «هرچا
چې قریت سفر فتح کړ، زه به
خپله لور عکسه هغه ته په نکاح
ورکړم.» ۱۷ عتنیيل د کالیب د

ورور قناز زوی هغه بنار ونیوه،
نو کالیب خپله لور هغه ته په
نکاح ورکړه. ۱۸ د واده په ورځ
عتني يېيل هغه وهڅوله چې د
خپل پلار څخه يو پټی وغواړي.
عکسه د خپل خره څخه ښکته
شوه او کالیب د هغې څخه پوښتنه
وکړه: «څه غواړې؟» ۱۹ هغې په
ځواب کې وویل: «زه د اوبو يو
څو چينې غواړم. هغه ځمکه چې
تا راته راکړې ده هغه په جنوبي
دښته کې ده.» نو کالیب هغې ته

پورتنۍ او ښکتنۍ چينې ورکړې.

د يهودا ښارګوټي

٢٠ دا هغه ځمکه ده چې د
يهودا د قبيلې طايفو د خپل
ملکيت په توګه تر لاسه کړه: ٢١
هغه لېرې جنوبي ښارګوټي چې
د هغوی پورې يې اړه درلودله،
يعنې هغه ښارګوټي چې د ادوم
پولې ته نږدې وو دا وو: قبصييل،
عيدر، ياجور، ٢٢ قينه، ديمونه،
عدعده، ٢٣ قادش، حاصور،

يتنان، ٢٤ زيف، طالم، بعلوت، ٢٥
حاصور حدته، قريوت حزرون
(حاصور)، ٢٦ امام، شمع، مولاده،
٢٧ حزر جده، حشمون، بيت فالط،
٢٨ حزر شوعل، بيرشبع، بزيوتيه،
٢٩ بعاله، عييم، عاصم، ٣٠ التولد،
كسيل، حرمه، ٣١ صقلج، مدمنه،
سنسنه، ٣٢ لباعوت، سلخيم، عين
او رمون – د شاوخوا كليو سره
ټول نهه ويشت ښارګوټي وو.

٣٣ هغه ښارګوټي چې د

غرونو په لوېديځو لمنو کې پراته
وو: اشتاول، زرعه، اشنه، (۳۴)
زانوح، عین جنیم، تفوح، عینام،
(۳۵) یرموت، عدولام، سوکوه،
عزيقه، (۳۶) شعرایم، عدیتایم،
جدیره او جدیروتایم – د شاوخوا
کلیو سره څوارلس ښارګوټي وو.

(۳۷) صنان، حداشاه،
مجدل جاد، (۳۸) دلعان، مصفه،
یقت ییل، (۳۹) لاخیش، بصقت،
عجلون، (۴۰) کبون، لحمان،

كتليش، (۴۱) جديروت،
بيت داجون، نعمه او مقيده – د
شاوخوا کليو سره شپاړس
ښارګوټي وو.

(۴۲) لبنه، عاتر، عاشان، (۴۳)
يفتاح، اشنه، نصيب، (۴۴) قعيله،
اكزيب او مريشه – د شاوخوا
کليو سره نهه ښارګوټي وو.

(۴۵) عقرون د شاوخوا کليو او
باندېو سره، (۴۶) د عقرون څخه د

مديترانې تر بحيرې پورې هغه
ټول ښارونه او ښارګوټي چې
اشدود ته نږدې وو.

۴۷ اشدود او غزه د هغو د
ښارګوټو او کليو سره تر هغه خوړ
پورې چې د مصر په پوله کې ؤ
او د مديترانې د بحيرې تر غاړې
پورې.

۴۸ هغه ښارګوټي چې په
غرنۍ سيمه کې وو: شامير، يتير،

سوکوه، ۴۹ دنه، قریت سنه (دبیر)،
۵۰ عناب، اشتموع، عانیم، ۵۱
جوشن، حولون او جیلوه – د
شاوخوا کلیو سره یوولس
ښارګوټي وو.

۵۲ اراب، دومه، اشعان، ۵۳
یانوم، بیت تفوح، افیقه، ۵۴
حمطه، قریت اربع (حبرون) او
صیعور – د شاوخوا کلیو سره نهه
ښارګوټي وو.

۵۵ معون، کرمل، زیف، یوطه،
۵۶ یزرعیل، یقدعام، زانوح، ۵۷
قاین، جبعه او تمنه – د شاوخوا
کلیو سره لس ښارګوټي وو.

۵۸ حلحول، بیت صور، جدور،
۵۹ معارات، بیت عنوت او التقون
– د شاوخوا کلیو سره شپږ
ښارګوټي وو.

۶۰ قریت بعل (قریت یعاریم)
او ربه – د شاوخوا کلیو سره دوه

ښارګوټي وو.

٦١ هغه ښارګوټي چې په
دښته کې پراته وو: بيت عربه،
مدين، سکاکه، ٦٢ نبشان، د
مالګې ښار او عين جدي – د
شاوخوا کليو سره شپږ ښارګوټي
وو.

٦٣ خو د يهودا خلکو نه شو
کولای چې يبوسيان د اورشليم
څخه وشړي. له دې امله هغوی

تراوسه پورې د یهودا د خلکو
سره په هغه ښار کې اوسیږي.

د افرایم او لویدیځې منسي قبیلې ته
ورکړل شوې ځمکه

١ د هغې ځمکې جنوبي
سرحد چې د یوسف اولادې ته
ورکړل شوې ده، اریحا ته نژدې د
اردن د سیند څخه پیل شوی دی
یعنې د اریحا د چینو د ختیځ
څخه پیل شوی او د دښتې څخه
تیر شوی او د اریحا څخه د

بيت ييل تر غرنۍ سيمې پورې
رسېدلی دی. ۲ هغه د بيت ييل
څخه لوز ته راوتلی دی او
عطاروت ادار ته چې ارکيان په
کې اوسېدل، وتلی دی. ۳ بيا د
سکتني بيت حورون پورې په
لوېديځ کې د يفليطيانو سيمې ته
غزېدلی دی. د هغه ځای څخه
جازر ته وتلی او د مديترانې په
بحيره کې ختم شوی دی.

۴ د يوسف اولادې يعني د

افرایم او لوېدیځې منسي قبیلو دا
ځمکه د خپل ملکیت په توګه
تر لاسه کړه.

افرایم

⑤ دا سیمه د طایفې له مخې
د افرایم سیمه وه: د هغوی د
ځمکې سرحد د عطاروت ادار
ختیځه چې په ختیځ کې ؤ پورتني
بیت حورون ته رسېده ⑥ او د
مدیترانې بحیرې ته تللې دی. د
مکمیته ختیځه چې په شمال کې ؤ،

ختیځ خواته تعنت شیلوه ته
راګرځېدلی او د هغه ځای په
ختیځ کې تېر شوی او یانواح ته
تللی دی. ۷ بیا دا سرحد د
یانواح څخه عطاروت او نعره ته
رابنکته شوی، د اریحا سره نښتی
او د اردن سیند ته راوتلی دی.
۸ د تفوح څخه دا سرحد
لوېدیځ خواته د قانه خوړ ته تللی
او د مدیترانې په بحیره کې ختم
شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د
ملکیت په توګه د افرایم قبیلې ته

طایفه په طایفه ورکړل شوه. ۹
په دې کې ځینې ښارګوټي او
کلي هم شامل وو چې د منسي د
قبیلې په خاوره کې وو، خو هغه
افرایم ته ورکړل شول. ۱۰ خو
هغوی کنعانیان چې د جازر
اوسېدونکي وو، ونه شړل. نو
کنعانیان تر نن ورځې پورې د
افرایمیانو په منځ کې اوسیږي، خو
هغوی مجبور دي چې د غلامانو
په توګه کار وکړي.

لوېديځه منسي

١ د ځمکې يوه برخه چې د
اردن د سيند په لوېديځ کې وه،
ځينو کورنيو ته چې د يوسف د
مشر زوی منسي اولاده وه ورکړل
شوه. ماخير د جلعاد پلار ؤ او د
منسي مشر زوی ؤ. ماخير يو
نظامي اتل ؤ، نو د اردن د سيند په
ختيځ کې د جلعاد او باشان سيمې
هغه ته ورکړل شوې. ٢ د اردن
د سيند په لوېديځ کې د منسي

پاتې کورنیو ته ځمکه ورکړل شوه
چې هغه کورنۍ دا وې: ابیعزر،
هالک، اسري ییل، شکیم، حافر او
شمیداع. دا د یوسف د زوی یعنې
منسي نارینه اولاده وه او هغوی د
کورنیو مشران وو. ۳ د منسي
لمسي جلعاد یو زوی درلود چې
حافر نومېده. حافر یو زوی درلود
چې صلفحاد نومېده او هغه هېڅ
زامن نه درلودل، خو پنځه
لورګانې يې درلودلې چې نومونه
يې دا وو: محله، نوعه، حجله،

ملکه او ترزه. ۴ هغوی العازار
کاهن، د نون زوی یوشع او
مشرانو ته ورغلې او ویې ویل:
«څښتن موسی ته ویلي دي چې
صلفحاد هېڅ زامن نه لري. نو د
هغه هرې لور ته د ځمکې یوه
برخه ورکړه.» یوشع د څښتن د
حکم څخه اطاعت وکړ. هغه د
صلفحاد لورګانو ته د هغوی د
نارینه خپلوانو په شان ځمکه
ورکړه. ۵-۶ یوشع د منسي نارینه
او ښځینه اولادې ته ځمکه

وركړه. په دې خاطر د منسي
قبیلې د جلعاد او باشان په سیمو
برسېره چې په ختیځه خوا کې
وې د اردن د سیند په لوېدیځه
خوا کې لس برخې ځمکه تر لاسه
کړه.

٧ د منسي سیمه د اشیر
څخه تر مکمیته پورې رسېدله.
مکمیته د شکیم په ختیځ کې وه
او سرحد یې بیا جنوب خواته
هغه ځای ته چې د عین تفوح

خلک په کې اوسېدل، رسېدلې ده.
٨ د تفوح ښارګوټی د منسي او
افرایم د سیمو ترمنځ په سرحد
کې پروت ۇ. په خپله ښار د
افرایم د قبیلې ۇ، خو د هغه
شاوخوا ځمکه د منسي د قبیلې
وه. ٩ دا سرحد بیا ښکته د قانه
خوړ ته تللی دی. کوم ښارګوټي
چې د خوړ په جنوب کې وو هغه
د افرایم شول، که څه هم هغه د
منسي په سیمه کې وو. د منسي
سرحد د خوړ په شمالي خوا

باندې تېر شوی او د مدیترانې په
بحیره کې ختم شوی دی. ١٠
افرایم په جنوب کې پروت ؤ او
منسي په شمال کې. د مدیترانې
بحیره د هغوی لوېدیځ سرحد ؤ.
اشیر په شمال لوېدیځ کې پروت
ؤ او یساکار په شمال ختیځ کې.
١١ د یساکار او اشیر په سیمو کې
منسي بیت شان او یبلعام د هغو د
شاوخوا کلیو سره او همدارنګه
دور (هغه دور چې په غونډیو
باندې ؤ)، عین دور، تعنک، مجدو

او د هغو شاوخوا کلي تر لاسه
کړل. ١٢ بیاهم منسیانو نه شو
کولای هغه کنعانیان وشړي چې
په دې ښارګوټو کې اوسېدل، نو
هغوی هلته اوسېدلو ته دوام
ورکړ. ١٣ که څه هم کله چې
اسراییلیان نور هم قوي شول،
کنعانیان یې په سخت کار کولو
باندې مجبور کړل، خو بیخي یې
ونه شړل.

د افرایم او لوېدیځې منسي له خوا د
نورې ځمکې غوښتنه

۱۴ یوه ورځ د یوسف اولاده
یوشع ته ورغله او پوښتنه یې
ترې وکړه: «تا ولې مونږ ته د دې
ځمکې څخه یوازې یوه برخه
راکړې ده؟ څښتن مونږ ته تل
برکت راکړی دی، په دې خاطر
زمونږ خلک ډېر زیات دي.» ۱۵
یوشع په ځواب کې وویل: «که
چېرې تاسو ډېر یئ او د افرایم

غرنۍ سیمه ستاسو دپاره ډېره
کمه وي، بیا پورته ځنګلونو ته
لاړ شئ او د فرزیانو او رفاییانو
په ځمکه کې د ځانونو دپاره
ځمکه د ونو څخه پاکه کړئ.»
١۶ د یوسف اولادې په ځواب
کې وویل: «زمونږ دپاره غرنۍ
سیمه بس نه ده. برسېره پردې،
ټول کنعانیان چې په ډاګونو کې
یعنې هغوی چې په بیت شان او د
هغه ځای په شاوخوا کلیو کې
اوسېږي او هغه کنعانیان چې د

یزرعیل په دره کې اوسیږي،
هغوی ټول د اوسپنې جنګي ګاډۍ
لري.» ۱۷ یوشع د افرایم او د
لوېدیځې منسي قبیلو ته وویل:
«تاسو په رښتیا سره زیات او ډېر
قوي یئ. تاسو ته به د یوې برخې
څخه زیاته سیمه درکړل شي. ۱۸
غرنۍ سیمه به ستاسو شي. خو
هغه ځمکه یو ځنګل دی، تاسو
باید ونې ووهئ او ځمکه یې پاکه
کړئ او هغه په پوره توګه ونیسئ.
که څه هم کنعانیان قوي دي او د

اوسپنې جنګي ګاډۍ لري، خو
تاسو به وکولای شئ چې هغوی
وشړئ.»

د پاتې ځمکې وېش

١ کله چې هغوی هغه خاوره
ونیوله، د اسراییلو ټول قوم په
شیلوه کې سره راټول شو او هلته
یې سپېڅلې خېمه ودروله. ٢ خو
د اسراییلو اووه قبیلې وې چې
خپله د ځمکې برخه لا ورته نه
وه ورکړل شوې. ٣ نو یوشع د

اسراییلو قوم ته وویل: «تاسو به
ترڅو پورې د هغې ځمکې په
نیولو کې چې ستاسو د نیکونو
څښتن خدای تاسو ته درکړې ده
سستي کوئ؟ ۴ د هرې قبیلې
څخه درې درې تنه وټاکئ. زه به
هغوی ولېږم چې ټول هېواد
وګوري او هغه سیمه اندازه کړي
چې هغوی به یې د خپل ملکیت
په توګه تر لاسه کوي. بیا دې
هغوی بېرته ماته راشي. ۵ د
هغوی په منځ کې به دا ځمکه په

اوو برخو وویشل شي. د یهودا
قبیله به په خپله سیمه یعني په
جنوب کې پاتې شي او د یوسف
اولاده به په خپله سیمه یعنې
شمال کې پاتې شي. ۶ وروسته
له هغې چې تاسو د ځمکې د اوو
برخو تشریح ولیکئ، ماته یې دلته
راوړئ او زه به د خپل څښتن
خدای په حضور کې ستاسو دپاره
پچه واچوم. ۷ خو بیاهم لاویان
به ستاسو د پاتې خلکو سره د
ځمکې برخه تر لاسه نه کړي،

ځکه چې د هغوی برخه څښتن
ته د کاهنانو په توګه خدمت کول
دي. بې له شکه د جاد، روبين او
د ختيځې منسي قبيلو لا مخکې د
اردن د سيند په ختيځ کې خپله
ځمکه تر لاسه کړې ده، هغه
ځمکه د څښتن خدمتګار يعنې
موسى هغوی ته ورکړې ده.»

٨ ښنګه چې هغه کسان د
هغې ځمکې د نقشې اخيستلو
دپاره روان شول، نو يوشع هغوی

ته وويل: «لاړ شئ او د ټولې
خاورې اندازه واخلئ او د هغه
بيان وليکئ. بيا ماته راشئ او زه
به دلته په شيلوه کې د څښتن په
حضور کې ستاسو دپاره پچه
واچوم.» ۹ هغه کسان لاړل او
په ټول هېواد کې وګرځېدل او دا
يې وليکل چې هغوی څنګه هغه
ځمکه په اوو برخو ووېشله او د
ښارګوټو لست يې جوړ کړ. بيا
هغوی بېرته يوشع ته چې د شيلوه
په کمپ کې ؤ راستانه شول. ۱۰

بيا يوشع د هغوی دپاره په شيلوه
کې د څښتن په حضور کې پچه
واچوله او د اسراييلو هرې پاتې
قبيلې ته يې د ځمکې يوه ټاکلې
برخه ورکړه.

هغه ځمکه چې د بنيامين قبيلې ته
ورکړل شوه

١١ لومړنی قبيله چې د پچې
له مخې يې ځمکه تر لاسه کړه
هغه د بنيامين قبيله وه. د هغوی د
طايفو ځمکه د يهودا او يوسف د

قبيلو ترمنځ پرته وه. ۱۲ په شمال
کې د هغوی سرحد د اردن د
سيند څخه پيل شوی دی او بيا د
اريحا په شمالي مخ څوړي باندې
پورته تللی او په لوېديځ کې د
غرنی سيمې په لاره بيت آون ته
نژدې دښتې ته رسېدلی دی. ۱۳
بيا دا سرحد هغه مخ څوړي ته
چې د لوز (چې بيت ييل هم بلل
کيږي) جنوب خواته دی تللی
دی. بيا هغه عطاروت ادار ته چې
د ښکتني بيت حورون په جنوب

کې په غره باندې ؤ، رسېدلی دی.
۱۴ بیا دا سرحد بلې خواته تللی،
د دې غره د لوېديځې خوا څخه
جنوب ته ګرځېدلی او قريت بعل
(قريت يعاريم) ته وتلی دی. هغه
ځای د يهودا د قبيلې دی. دا
لوېديځ سرحد ؤ. ۱۵ جنوبي
سرحد د قريت يعاريم د غاړې
څخه شروع شوی او د نفتوح
چینو ته رسېدلی دی. ۱۶ بیا دا
سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم
د زوی درې ته مخامخ دی او د

رفاییم د درې په شمال کې دی
بنکته شوی دی. د هغه ځای
څخه جنوب خواته د هنوم د
درې له لارې هغې غونډۍ ته
چې د اورشلیم په جنوب کې ده
تللی او بیا عین روجل ته رسېدلی
دی. ١٧ بیا د شمال خواته
عین شمس ته ګرځېدلی او بیا د
جلیلوت خواته چې د ادومیم
غابني ته مخامخ ؤ، وتلی دی. دا
سرحد بیا د بوهن ګټ ته بنکته
شوی دی (بوهن د روبین زوی ؤ)

١٨ او د هغې غونډۍ شمال خواته
تېر شوى چې د اردن دره ورڅخه
ښکاري. بيا دا سرحد درې ته
ښکته شوى دى، ١٩ د هغه ځاى
څخه د بيت حجلې د غونډۍ د
شمالي خوا څخه تېر شوى او د
مړې بحيرې په شمال کې چې د
اردن سيند ورسره يوځاى کيږي
ختم شوى دى. دا جنوبي سرحد
ؤ. ٢٠ د اردن سيند ختيځ سرحد
ؤ. دا د هغې خاورې سرحدونه
وو چې د بنيامين د قبيلې طايفو د

خپل ملکیت په توګه تر لاسه
کړې وه.

۲۱ د بنیامین د قبیلې د طایفو
ښارګوټي دا وو: اریحا،
بیت حجله، عمیق قصیص، ۲۲
بیت عربه، صمارایم، بیت ییل، ۲۳
عویم، فاره، عفره، ۲۴ کفرعموني،
عفني او جابع د شاوخوا کلیو سره
دولس ښارګوټي. ۲۵ جبعون،
رامه، بیروت، ۲۶ مصفه، کفیره،
موزا، ۲۷ راقم، یرفییل، تراله، ۲۸

صيله، الف، يبوسي ښار
(اورشليم)، جبعه او قريت يعاريم
– د شاوخوا کليو سره څوارلس
ښارګوټي. دا هغه ځمکه وه چې د
بنيامين د قبيلې طايفو د خپل
ملکيت په توګه تر لاسه کړې وه.

هغه ځمکه چې د شمعون قبيلې ته ورکړل شوه

(١) دوهمه پچه د شمعون د
قبيلې د طايفو په نوم ووتله. د
هغوی سيمه د يهودا په ځمکه کې

پرته وه. ۲ په هغې کې دا ځایونه
شامل وو: بیرشبع (شبع)، مولاده،
۳ حزر شوعال، بالح، عاصم، ۴
التولد، بتول، حرمه، ۵ صقلغ،
بیت مرکبوت، حزر سوسه، ۶
بیت لباعوت او شاروحن – د
شاوخوا کلیو سره دیارلس
ښارګوټي. ۷ عین، رمون، عاتر
او عاشان – د شاوخوا کلیو سره
څلور ښارګوټي. ۸ په دې سیمه
کې په جنوب کې تر بعلت بییر
(جنوبي رامه) پورې ټول

ښارګوټي او کلي شامل وو. دا
هغه ځمکه وه چې د شمعون د
قبیلې طایفو د خپل ملکیت په
توګه تر لاسه کړه. ⑨ څرنګه چې
د یهودا برخه د هغوی د اړتیا له
اندازې څخه زیاته وه، نو د هغه د
سیمې یوه برخه د شمعون قبیلې
ته ورکړل شوه.

هغه ځمکه چې د زبولون قبیلې ته
ورکړل شوه

⑩ دربمه پچه د زبولون د

قبيلې د طايفو په نوم ووتله. هغه
ځمکه چې هغوى تر لاسه کړه د
ساريد پورې رسېدله. ١١ دا
سرحد د هغه ځاى ښخه په
لوېديځه خوا کې مرعله ته تللى
او د دباشه پورې رسېدلى او
يقنعام ته نژدې ويالې ته تللى
دى. ١٢ دا سرحد د ساريد
ختيځې خواته د کسلوت تابور د
سيمې پولې ته ګرځېدلى او دابره
ته راوتلى او پورته تر يافيع پورې
رسېدلى دى. ١٣ بيا دا سرحد د

ختيځ خواته د جت حافر او
عت قاصين ته تللی، رمون ته
راوتلی او د نيعه خواته ګرځېدلی
دی. ۱۴ په شمال کې دا سرحد د
حناتون خواته ګرځېدلی او د
يفتح ييل په دره کې ختم شوی
دی. ۱۵ زبولون د شاوخوا کليو
سره دولس ښارګوټي درلودل. د
هغو څخه ځيني يې دا وو: قطه،
نهلال، شمرون، يداله او بيت لحم.
۱۶ دا ښارګوټي او د هغو کلي په
هغې ځمکه کې وو چې د زبولون

د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په
توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د يساکار قبيلې ته ورکړل شوه

١٧ څلورمه پچه د يساکار د
قبيلې د طايفو په نوم ووتله. ١٨ د
هغوی په سيمه کې دا ځايونه
شامل وو: يزرعيل، کسلوت،
شونم، ١٩ حفارايم، شييون،
اناحره، ٢٠ ربيت، قشيون، آبص،
٢١ رمه، عين جنيم، عين حده او

بيت فسيس. ٢٢ او دا سرحد د
تابور غره، شحصيمه او
بيت شمس ته رسېدلی او د اردن
د سيند سره ختم شوی دی. په
هغه کې شپاړس ښارګوټي د هغو
د شاوخوا کليو سره شامل وو. ٢٣
دا ښارګوټي او د هغو کلي په
هغې ځمکه کې وو چې د يساکار
د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په
توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د اشیر قبیلې ته
ورکړل شوه

۲۴ پنځمه پچه د اشیر د قبیلې
د طایفو په نوم ووتله. ۲۵ د
هغوی په سیمه کې دا ځایونه
شامل وو: حلقات، حلي، باطن،
اکشاف، ۲۶ الملک، عمعاد او
مشال. په لوېدیځ کې دا سرحد
کرمل او شیحورلبنه ته رسېده.
۲۷ بیا د هغه ځای شخه ختیځې
خواته بیت داجون ته ګرځېدلی، د

زبولون او د يفتح ييل تر درې
پورې رسېدلی دی او په شمال
کې بيت عامق او نعي ييل ته
راوتلی دی. دا سرحد د شمال
خواته د کابول، [٢٨] عبرون،
رحوب، حمون، قانه او تر لوی
صيدون پورې غزېدلی دی. [٢٩] دا
سرحد بيا رامه ته ګرځېدلی او د
صور قوي دېوال لرونکي ښار ته
رسېده. بيا هغه حوسه ته
ګرځېدلی او د مديترانې په بحيره
کې ختم شوی دی. په دې سيمه

کې محالاب، اکزیب، ۳۰ عمه،
عفیق او رحوب شامل وو. د
شاوخوا کلیو سره دوه ویشت
ښارګوټي وو. ۳۱ دا ښارګوټي او
د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو
چې د اشیر د قبیلې طایفو د خپل
ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د نفتالي قبیلې ته
ورکړل شوه

۳۲ شپږمه پچه د نفتالي د
قبیلې د طایفو په نوم ووتله: ۳۳ د

هغوی سرحد د حالف او په
صعنیم کې د خېږی د ونې ځخه
تېر شوی او د ادامي ناقب او
یبنییل ځخه تر لقوم پورې رسېده
او د اردن د سیند سره ختم شوی
ؤ. (۳۴) په هغه ځای کې دا سرحد
لوېدیځې خواته د ازنوت تابور په
لور ګرځېدلی او په حقوق کې
راوتلی دی. هغه په جنوب کې د
زبولون سیمې ته، په لوېدیځ کې د
اشیر سیمې ته او په ختیځ کې د
اردن سیند ته رسېدلی دی. (۳۵)

هغه قوي دېوال لرونکي
ښارګوټي دا وو: صديم، صير،
حمت، رقت، کنارت، [٣٦] ادامه،
رامه، حاصور، [٣٧] قادش، ادرعي،
عين حاصور، [٣٨] يرون،
مجدل ييل، حوريم، بيت عناه او
بيت شمس. د شاوخوا کليو سره
نولس ښارګوټي وو. [٣٩] دا
ښارګوټي او د هغو کلي په هغې
ځمکه کې وو چې د نفتالي د
قبيلې طايفو د خپل ملکيت په
توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د دان قبیلې ته
ورکړل شوه

(۴۰) اوومه پچه د دان د قبیلې
د طایفو په نوم ووتله. (۴۱) د
هغوی په سیمه کې دا ځایونه
شامل وو: زرعه، اشتاول،
عیر شمس، (۴۲) شعلبین، ایالون،
یتله، (۴۳) ایلون، تمنه، عقرون، (۴۴)
التقي، جبتون، بعله، (۴۵) یهود،
بني برق، جت رمون، (۴۶)
میاه یرقون او رقون د هغې سیمې

سره چې یافا ته مخامخ وه.

۴۷-۴۸ د دان طایفو دا خاوره او
دا ښارګوټی د هغو د شاوخوا کلیو
سره د خپل ملکیت په توګه
تر لاسه کړل. څه موده وروسته
کله چې دښمنانو هغوی مجبور
کړل چې خپله قبیلوي خاوره
پرېږدي، نو هغوی د لشم
ښارګوټي ته لاړل. په ښارګوټي
باندې یې حمله وکړه، هغه یې
ونیوه او د هغه ځای اوسېدونکي

يې ووژل. بيا هغوی خپله هلته
ځای په ځای شول، د هغه
ښارګوټي نوم يې بدل کړ او د
خپل نيکه دان په نوم يې ياد کړ.

د يوشع ځمکه

۴۹ کله چې د اسراييلو قوم د
ځمکې د وېشلو ښخه وزګار شو،
هغوی د نون زوی يوشع ته د
ځمکې يوه برخه ورکړه چې د
هغه شي. ۵۰ ښنګه چې ښښتن
حکم کړی ؤ، هغوی يوشع ته هغه

ښارګوټی ورکړ چې هغه غوښتی
ؤ، یعني تمنه سارح چې د افرایم
په غرنۍ سیمه کې ؤ. هغه دا
ښارګوټی بیا ودان کړ او هلته
ځای په ځای شو.

٥١ دا هغه سیمې وې چې
العازار کاهن، یوشع او د اسراییلو
د قبیلو د طایفو مشرانو په شیلوه
کې د پچې له مخې ووېشلې.
هغوی دا کار د خښتن په حضور
کې د سپېڅلي خېمې په دروازه

کې وکړ. په دې ډول هغوی د
ځمکې وېش سرته ورساوه.

د پناه اخيستلو ښارونه

(شمېر ۳۵: ۹ – ۳۴ او تثنيه ۱۹: ۱ – ۱۳)

۱ بيا څښتن يوشع ته وويل
۲ چې د اسراييلو قوم ته ووايه:
«د پناه اخيستلو ښارونه چې د
هغو په اړه مې د موسی په وسيله
تاسو ته ويلي وو، وټاکئ. ۳ نو
هرڅوک چې په سهوې سره يو
سړی ووژني، کولای شي هلته

لاړ شي او د وژل شوي کس د
خپلوانو څخه وتښتي او خوندي
پاتې شي. ۴ هغه کولای شي د
دې ښارونو د جملې څخه يو ښار
ته وتښتي، د ښار دروازې ته چې
د قضاوت ځای دی ورشي او
مشرانو ته دې د پېښې په هکله
بيان ورکړي. بيا به هغوی هغه
کس ته اجازه ورکړي چې ښار ته
ورننوځي او هغه ته د اوسېدلو
دپاره ځای ورکړي، ترڅو
وکولای شي هلته پاتې شي. ۵

که چیرې بدل اخیستونکی هغه
تعقیب کړي، نو د هغه ښار خلک
باید په قتل باندې تورن کس هغه
ته په لاس ورنه کړي. هغوی باید
د هغه ساتنه وکړي، ځکه چې
هغه کس يې په سهوې سره وژلی
دی او مخکې يې ورسره کومه
دښمني نه درلودله. ۶ هغه به په
دې ښار کې تر هغه وخته پورې
پاتې کيږي، ترڅو په علني
محاکمه کې بې ګناه ثابت شي او
تر هغې پورې چې لوی کاهن مړ

شي. بیا هغه کولای شي چې
بېرته خپل کور او خپل ښارګوټي
ته یعنې د کوم ځای څخه چې
هغه راتښتېدلی وي، لاړ شي.»

٧ نو د اسراییلو قوم د جلیل
قادش چې د نفتالي په غرنۍ
سیمه کې ؤ بېل کړ، شکیم یې د
افرایم په غرنۍ سیمه کې او
قریت اربع (حبرون) یې د یهودا په
غرنۍ سیمه کې بېل کړ. ٨ د
اردن د سیند په ختیځ کې د دښتې

په لوړه جلګه باندې چې د اریحا
ختیځې خواته وه هغوی باصر
وټاکه چې د روبین په سیمه کې
ؤ، راموت یې په جلعاد کې چې د
جاد په سیمه کې پروت ؤ، وټاکه
او جولان یې په باشان کې چې د
منسي په سیمه کې پروت ؤ،
وټاکه. ٩ دا د پناه اخیستلو هغه
ښارونه وو چې د اسراییلو د ټول
قوم دپاره او د هغو پردیو خلکو
دپاره چې د هغوی په منځ کې
اوسېدل، وټاکل شول. هرچا چې

به په سهوې سره بل کس واژه،
هغه به د بدل اخيستونکي څخه
هلته ساتنه ترلاسه کولای شوه.
که چېرې هغه کس اول د غونډې
په مخکې نه ؤ ملامت شوی، نو
هغه يې نه شو وژلی.

د لاويانو دپاره ښارګوټي

٢-١ د لاويانو د کورنيو مشران
العازار کاهن، د نون زوی يوشع او
د اسراييلو د نورو قبيلو د کورنيو
مشرانو ته شيلوه ته چې په کنعان

کې وه ورغلل او هغوی ته یې
وویل: «څښتن د موسی په وسیله
په تاسو باندې امر کړی دی چې
مونږ ته د اوسېدلو دپاره ښارګوټي
او زمونږ د څارویو دپاره
څرځایونه راکړئ.» ۳ نو څنګه
چې څښتن حکم کړی ؤ، د
اسراییلو قوم لاویانو ته د خپلو
سیمو څخه ځینې ښارګوټي او
څرځایونه ورکړل.

۴ لومړنی پچه د قهاتیانو د

طایفو په نوم ووتله. هغو لاویانو
ته چې د هارون کاهن د اولادې
څخه وو، هغوی ته د یهودا،
شمعون او بنیامین د سیمو څخه
دیارلس ښارګوټي ورکړل شول.
٥ د افرایم، دان او لوېدیځې
منسي د سیمو څخه لس
ښارګوټي د قهات پاتې اولادې ته
ورکړل شول.

٦ د یساکار، اشیر، نفتالي او
په باشان کې د ختیځې منسي د

سيمو څخه د جرشون اولادې ته
ديارلس ښارګوټي ورکړل شول.

٧ د مراري د اولادې طايفو
د روبين، جاد او زبولون د سيمو
څخه دولس ښارګوټي تر لاسه
کړل.

٨ نو لکه څنګه چې څښتن
د موسی په وسيله امر کړی ؤ، د
اسراييلو قوم د پچې له مخې
لاويانو ته دا ښارګوټي د

خړځایونو سره ورکړل.

۹-۱۰ دا د یهودا او شمعون د
سیمو د هغو ښارګوټو نومونه دي
چې د هارون اولادې ته ورکړل
شول (د هارون هغه اولاده چې د
لاویانو د قهاتیانو د طایفو څخه
وه). لومړنی پچه د هغوی په نوم
ووتله. ۱۱ هغوی ته یې د یهودا
په غرنی سیمه کې قریت اربع
(حبرون) د شاوخوا څړځایونو
سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ).

۱۲ خو هغوی د بنار شاوخوا پټې
او کلي پخوا د يفنه زوی کاليب ته
د هغه د ملکيت په توګه ورکړي
وو.

۱۳ نو هغوی د هارون کاهن
اولادې ته دا لاندې بنارګوټي
ورکړل: حبرون (چې په قتل
باندې تورن شوي کس دپاره د
پناه اخيستلو بنار ؤ)، لبنه، ۱۴
يتير، اشتموع، ۱۵ حولون، دبير،
۱۶ عين، يوطه او بيت شمس د

هغو د څرڅایونو سره – د یهودا
او شمعون د قبیلو څخه نهه
ښارګوټي. ١٧ د بنیامین د سیمې
څخه یې هغوی ته جبعون، جبع،
١٨ عناتوت او علمون د هغو د
څرڅایونو سره ورکړل. دا څلور
ښارګوټي وو. ١٩ د کاهنانو یعنې
د هارون د اولادې دپاره د
څرڅایونو سره ټول دیارلس
ښارګوټي ورکړل شول.

٢٠ د لاویانو د قهاتیانو پاتې

طايفو ته د افرايم د سيمې څخه
يو څو ښارګوټي ورکړل شول. ٢١
هغوی ته د افرايم په غرنۍ سيمه
کې دا څلور ښارګوټي ورکړل
شول: شکيم (چې په قتل باندې
تورن شوي کس دپاره د پناه
اخيستلو ښار ؤ)، جازر، ٢٢
قبصايم او بيت حورون د هغو د
څرځايونو سره. ٢٣ همدارنګه
هغوی د دان د سيمې څخه دا
څلور ښارګوټي تر لاسه کړل:
التقي، جبتون، ٢٤ ايالون او

جت رمون د هغو د څرځايونو
سره. ٢٥ هغوی د لوېديځې نيمې
منسي د سيمې څخه دوه
ښارګوټي تر لاسه کړل: تعنک او
جت رمون د هغو د څرځايونو
سره. ٢٦ دا ټول لس ښارګوټي د
هغو د څرځايونو سره د قهاتيانو
پاتې طايفو ته ورکړل شول.

٢٧ د لاويانو د جرشونيانو
طايفو ته لاندېني ښارګوټي
ورکړل شول: د ختيځې نيمې

منسي د سيمې څخه جولان چې
په باشان کې ۇ (چې په قتل
باندې تورن شوي کس دپاره د
پناه اخيستلو ښار ۇ) او بعشتره د
هغو د څرڅايونو سره – دوه
ښارګوټي. (۲۸) د يساکار د سيمې
څخه قشيون، دابره، (۲۹) يرموت او
عين جنيم د هغو د څرڅايونو سره
– څلور ښارګوټي. (۳۰) د اشير د
سيمې څخه مشال، عبدون، (۳۱)
حلقات او رحوب د هغو د
څرڅايونو سره – څلور

ښارګوټي. ۳۲ د نفتالي د سيمې
څخه قادش په جليل کې (چې په
قتل باندې تورن شوي کس دپاره
د پناه اخيستلو ښار ؤ)،
حموت دور او قرتان د هغو د
څرځايونو سره – درې ښارګوټي.
۳۳ د جرشونيانو د طايفو ټول
ښارګوټي د هغو د څرځايونو سره
ديارلسو ته رسېدل.

۳۴ د مراريانو طايفو (پاتې
لاويانو) ته لاندېني ښارګوټي

ورکړل شول: د زبولون د سیمې
څخه یقنعام، قرته، [۳۵] دمنه او
نحلال د هغو د څړځایونو سره –
څلور ښارګوټي. [۳۶] د روبین د
سیمې څخه باصر، یاهص، [۳۷]
قدیموت او میفعه د هغو د
څړځایونو سره – څلور
ښارګوټي. [۳۸] د جاد د سیمې
څخه راموت په جلعاد کې (چې
په قتل باندې تورن شوي کس
دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)،
محنایم، [۳۹] حشبون او یعزیر د

هغو د ځرځایونو سره – ټول
څلور ښارګوټي. ۴۰ د ټولو
ښارګوټو شمېر چې د مراریانو
طایفو یعني پاتې لاویانو ته
ورکړل شول، دولسو ته رسېده.

۴۱–۴۲ د هغې ځمکې څخه چې
د اسراییلو خلکو تر لاسه کړې
وه، ټول اته څلوېښت ښارګوټي د
هغو د شاوخوا ځرځایونو سره
لاویانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراییلو
ځای په ځای کېدل

43 نو څښتن اسراییلو ته هغه
ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د
نیکونو سره یې قسم خوړلی ؤ.
هغوی د دې ځمکې ملکیت
تر لاسه کړ او هلته ځای په ځای
شول. 44 لکه څنګه چې څښتن د
هغوی د نیکونو سره وعده کړې
وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره
کې ارامي راوستله. د هغوی یو

دښمن هم نه شو کولای چې د
هغوی په وړاندې ودرېږي، ځکه
چې څښتن اسراییلیانو ته په خپلو
ټولو دښمنانو باندې برى ورکړى
ؤ. ۴۵ څښتن چې کومې وعدې د
اسراییلو د قوم سره کړې وې،
هغه ټولې يې سرته ورسولې.

خپلو کورونو ته د ختیځو قبیلو
ستنېدنه

۱ بیا یوشع د روبین، جاد او
ختیځې منسي د قبیلو خلک

راوغوښتل. ۲ یوشع هغوی ته
وویل: «تاسو هغه ټول کارونه
کړي دي چې د څښتن خدمتګار
موسی درته امر کړی ؤ او زما
ټولو حکمونو ته مو غاړه ایښې
ده. ۳ که څه هم جنګ زیات
اوږد شو، خو تاسو په دې موده
کې خپل اسراییلي ورونه پرېښي
نه دي او کومه وظیفه چې ستاسو
څښتن خدای تاسو ته سپارلې وه
هغه مو سرته رسولې ده. ۴ اوس
ستاسو څښتن خدای د خپلې

وعدې سره سم ستاسو ورونو ته
ارامي ورکړې ده. نو بېرته خپلو
کورونو يعني هغې ځمکې ته لاړ
شئ چې د اردن د سيند په ختيځ
کې ده او د څښتن خدمتګار
موسی تاسو ته درکړې ده. ۵
تاسو په غور سره د هغو ټولو
شيانو څخه اطاعت کوئ چې
موسی تاسو ته امر کړی دی چې
د خپل څښتن خدای سره مينه
کوئ او د هغه رضا پوره کوئ. د
هغه حکمونو ته غاړه ږدئ، هغه

ته وفادار اوسئ او د زړه له کومي
او په خپل ټول توان سره د هغه
خدمت کوئ.» ۶–۸ یوشع هغوی
ته برکت ورکړ او په دې خبرو
سره يې خپلو کورونو ته ولیږل:
«تاسو د ډېرې شتمنۍ، زیاتو
څارویو، سپینو زرو، سرو زرو،
برنجو، اوسپنو او ډېرو کالیو سره
بېرته خپلو کورونو ته ځئ. تاسو
چې کوم شیان د خپلو دښمنانو
څخه نیولي دي، هغه د خپلو قبیلو
د خلکو سره ووېشئ.» بیا هغوی

خپلو کورونو ته روان شول.

موسی د منسي نيمې قبيلې ته
د اردن د سيند ختيځې خواته په
باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې
نيمايي ته يوشع د اردن د سيند په
لوېديځ کې د نورو قبيلو په څنګ
کې ځمکه ورکړه. ⑨ نو د روبين
او جاد د قبيلو او د ختيځې منسي
د قبيلې خلک بېرته خپلو کورونو
ته لاړل. هغوی د اسراييلو پاتې
خلک په شيلوه کې چې په کنعان

کې وه، پرېښودل او خپلې

خاورې ته چې د جلعاد خاوره

وه، لاړل. دا خاوره هغوی د

ښتن د حکم سره سم چې د

موسی په وسیله یې کړی ؤ، نیولې

وه.

د اردن د سیند په غاړه د قربانی

ځای

(۱۰-۱۱) کله چې د روبین، جاد او

ختیځې منسي قبیلې د اردن د

درې لوېدیځې غاړې ته

ورسېدلې، نو د سیند په غاړه یې
د قربانۍ یو ډېر لوی ځای جوړ
کړ. کله چې نورو اسراییلیانو
واورېدل چې دې قبیلو څه کړي
دي، ١٢ نو د لوېدیځو قبیلو ټول
خلک په شیلوه کې سره راټول
شول چې لاړ شي او د ختیځو
قبیلو سره وجنګیږي.

١٣ نو د اسراییلو خلکو د
العازار کاهن زوی فینحاس د
جلعاد خاورې ته د روبین، جاد

او د ختیځې منسي قبیلو ته ولېږه.
۱۴ نو د فینحاس سره لس مشران
لاړل، د هرې لوېدیځې قبیلې
څخه یو یو کس یعني د هغوی د
کورنیو د مشرانو څخه یو یو کس.
۱۵ کله چې هغوی د جلعاد
خاورې ته د روبین، جاد او
ختیځې منسي خلکو ته ورغلل،
۱۶ هغوی ورته ووېل: «مونږ د ښتن
د ټول قوم له خوا خبرې کوو:
‹تاسو ولې د اسراییلو د ښتن
خدای په وړاندې داسې بد کار

کړي دي؟ تاسو د خپلو ځانونو
دپاره د دې قرباني د ځای په
جوړولو سره د هغه په وړاندې
سرکښي کړې ده! تاسو نور د هغه
پیروان نه یئ. ١٧ په فغور کې
زمونږ ګناه در په یاده کړئ. ایا
زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره
له دې چې د خښتن په قوم باندې
وبا نازله شوه، خو تر نن ورځې
پورې مونږ د هغې ګناه څخه خپل
ځانونه پاک کړي نه دي. ١٨ ایا
تاسو اوس غواړئ چې د څښتن

د پیروی څخه انکار وکړئ؟ که
چېرې تاسو نن د څښتن په
وړاندې سرکښي وکړئ، سبا به
هغه د اسراییلو په ټول قوم باندې
په قهر شي. ۱۹ خو که چېرې
ستاسو خاوره د عبادت دپاره
مناسبه نه وي، نو د څښتن
ځمکې ته راشئ چې د هغه
سپېڅلې خېمه په کې ولاړه ده او
زمونږ په منځ کې ځمکه واخلئ.
خو د څښتن په وړاندې سرکښي
مه کوئ او پرته زمونږ د څښتن

خدای د قربانۍ د ځای څخه د
بلې قربانۍ د ځای په جوړولو
سره مونږ مه ګناهکاروئ. ۲۰ ایا
هغه څه چې د عخان سره وشول
هغه مو په یاد دي؟ څښتن مونږ
ته ویلي وو چې د اریحا د ښار
ټول شیان له منځه یوسئ، خو
عخان د څښتن د حکم څخه
سرغړونه وکړه او څښتن مونږ
ټولو ته سزا راکړه. عخان د خپلو
کړو له امله مړ شو او نور ډیر
اسراییلیان هم د عخان د ګناه له

امله مړه شول.›»

٢١ د روبین، جاد او ختیځې
منسي د قبیلو خلکو د لوېدیځو
قبیلو استازو ته په ځواب کې
وویل: ٢٢ «څښتن یوازېنی قوي
خدای دی! مونږ د هغه څخه
غوښتنه کوو چې زمونږ شاهد
اوسي! هغه پوهېږي چې مونږ ولې
داسې کار کړی دی او مونږ غواړو
چې تاسو هم ورباندې پوه شئ!
که چېرې مونږ د څښتن په

وړاندې سرکښي کړې وي او د
هغه سره مو خپل لوظ مات کړی
وي، نو څښتن دې نور مونږ
ژوندي نه پرېږدي. ٢٣ که چېرې
مونږ د څښتن څخه پیروي کول
پرې ایښي وي او خپل د قربانۍ
ځای مو جوړ کړی وي چې په
هغې باندې سوځېدونکې نذرانې
یا د غلو دانو یا د سلامتۍ نذرانې
وړاندې کړو، نو پرېږدئ چې
څښتن په خپله مونږ ته سزا
راکړي. ٢٤ نه! مونږ د دې وېرې

له امله دا کار وکړ چې کېدای شي
یوه ورځ ستاسو اولاده زمونږ
اولادې ته ووايي چې تاسو څه
حق لرئ چې د اسراییلو د څښتن
خدای عبادت کوئ؟ ۲۵ څښتن د
اردن د سیند څخه زمونږ او
ستاسو یعني د روبین او جاد د
خلکو ترمنځ یو سرحد جوړ کړ.
تاسو د څښتن سره هیڅ کار نه
لرئ. بیا کېدای شي چې ستاسو
اولاده زمونږ اولاده د څښتن د
عبادت څخه منع کړي. ۲۶ نو

مونږ د قربانۍ د ځای د جوړولو
پریکړه وکړه، نه د سوځېدونکو
نذرانو دپاره او نه د قربانیو دپاره،
٢٧ بلکې دا به زمونږ او ستاسو د
خلکو دپاره او زمونږ څخه
وروسته نسلونو دپاره یوه نښه
وي چې مونږ به د څښتن د
سپېڅلې خېمې په مخکې د
سوځېدونکو نذرانو، قربانیو او
سلامتۍ د نذرانو په وړاندې کولو
سره د هغه عبادت کوو. بیا به په
راتلونکې کې ستاسو اولاده نه

شي کولای چې زمونږ اولادې ته
داسې ووايي چې تاسو د ښبتن
عبادت نه شئ کولای. ٢٨ مونږ
فکر کاوه چې که چېرې داسې
وشي، امکان لري چې زمونږ
اولاده ووايي چې ګورئ، زمونږ
نیکونو د ښبتن د قربانۍ د ځای
په شان يوه نمونه جوړه کړه. دا د
سوځېدونکو نذرانو يا د قربانيو
دپاره نه، بلکې هغه يې د دې
دپاره جوړه کړې ده چې دا
وښايي چې مونږ هم ستاسو په

شان د څښتن خلک یو. (۲۹) مونږ
به په یقین سره د څښتن په
وړاندې سرکښي ونه کړو او نه به
د قربانۍ د ځای په جوړولو سره
چې په هغه باندې سوځېدونکې
نذرانې یا د غلو دانو نذرانې یا
قربانۍ وړاندې کړو، د هغه پیروي
کول پرېږدو. مونږ به بل داسې د
قربانۍ ځای جوړ نه کړو چې
زمونږ د څښتن خدای د قربانګاه
ځای ونیسي چې د هغه د
سپېڅلې خېمې په مخکې ده.»

٣٠ فینحاس کاهن او د
لوېدیځو قبیلو لسو مشرانو چې د
هغه سره وو د روبین، جاد او
ختیځې منسي د قبیلو د خلکو
خبرې واورېدلې او هغوی قانع
شول. ٣١ فینحاس هغوی ته
وویل: «اوس موږ په دې پوه شو
چې څښتن زموږ سره مل دی.
تاسو د هغه په وړاندې سرکښي نه
ده کړې بلکې د اسراییلو قوم مو
د څښتن د سزا څخه ژغورلی
دی.»

۳۲ بیا فینحاس او د لوېدیځو
قبیلو مشران بېرته د کنعان
خاورې ته راستانه شول او څه
چې پېښ شوي وو هغه یې د
اسراییلو خلکو ته بیان کړل. ۳۳
اسراییلیان قانع شول او د خدای
ستاینه یې وکړه. هغوی نور داسې
خبرې نه کولې چې د روبین او
جاد د خلکو سره جنګ وکړي او
د هغوی خاوره له منځه یوسي.
۳۴ د روبین او جاد خلکو وویل:
«دا د قربانۍ ځای زمونږ د ټولو

ترمنځ شاهد دی چې څښتن
زمونږ خدای دی.» نو هغه د
قربانۍ ځای یې د شاهد په نوم
یاد کړ.

اسراییلو ته د یوشع وروستنۍ خبرې

١ وروسته له اوږدې مودې
څښتن اسراییلو ته د شاوخوا ټولو
دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په
دې وخت کې یوشع ډېر زوړ
شوی ؤ. ٢ هغه ټول اسراییلیان
یعني د هغوی سپین ږیري،

مشران، قاضيان او مامورين
راوغوښتل او هغوی ته يې وويل:
«زه اوس ډېر زوړ شوی يم. ۳
تاسو وليدل چې ستاسو څښتن
خدای ستاسو په خاطر په دې
ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه
په خپله ستاسو دپاره جګړه وکړه.
۴ ما ستاسو قبيلو ته ټوله ځمکه
په ختيځ کې د اردن د سيند څخه
په لوېديځ کې د مديترانې تر
بحيرې پورې ورکړه. ما تاسو ته د
هغو ټولو قومونو ځمکه چې

مخکې مونږ فتح کړې وه درکړې
ده او همدارنګه د هغو قومونو
ځمکه چې تراوسه پورې لا مونږ
فتح کړې نه ده. ۵ ستاسو څښتن
خدای به هغوی ستاسو په وړاندې
په شا تګ ته مجبور کړي او
څنګه چې تاسو مخکې ځئ
هغوی به وشړي. لکه څنګه چې
هغه ستاسو سره وعده کړې ده،
تاسو به د هغوی ځمکه ونیسئ.
۶ تاسو قوي اوسئ او هرڅه
چې د موسی په شریعت کې لیکل

شوي دي، هغو ته په غور سره
غاړه کېږدئ او هغه سرته
ورسوئ. د هغو يوه برخه هم له
نظره مه غورځوئ. ۷ پام کوئ د
هغو قومونو سره چې ستاسو په
منځ کې پاتې دي، ملګرتیا ونه
کړئ او د هغوی خدایانو ته
عبادت مه کوئ. هغوی ته دعا مه
کوئ او په قسم خوړلو کې د
هغوی نومونه مه اخلئ. ۸ د
هغې په ځای، د خپل څښتن
خدای سره وفادار اوسئ لکه

څنګه چې تراوسه پورې ورسره
وفادار یئ. ٩ څښتن لوی او
قدرتمند قومونه ستاسو له مخې
څخه لېرې کړي دي او تر نن
ورځې پورې هېچا دا توان نه دی
موندلی چې ستاسو په وړاندې
ودرېږي. ١٠ ستاسو څخه هر یو
کولای شي چې د دښمن زرو تنو
ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو
څښتن خدای د خپلې وعدې سره
سم ستاسو دپاره جګړه کوي. ١١
بیا ډېر پام کوئ چې د خپل

خښتن خدای سره مینه وکړئ.
١٢ که چېرې تاسو بې وفايي
وکړئ او د هغو قومونو سره
یوځای شئ چې تر اوسه پورې
ستاسو په منځ کې پاتې دي او د
هغوی سره ودونه وکړئ، ١٣ نو
بیا باور ولرئ چې خښتن خدای
به نور دا قومونه ستاسو له مخې
وشخه لیرې نه کړي، بلکې هغوی
به ستاسو دپاره د دام یا د لومې
په شان خطرناک شي او ستاسو د
شاګانو دپاره به د قمچینې په شان

شي او ستاسو په سترګو کې به د
اغزيو په شان شي. او دا به تر
هغه وخته پورې دوام ومومي،
ترڅو ستاسو څخه هېڅوک په
دې ښې ځمکه کې چې خپل
څښتن خدای درته درکړې ده
پاتې نه شي.

١۴ اوس زما د مړينې وخت
رارسېدلی دی. تاسو هر يو په
خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو
څښتن خدای تاسو ته هغه ټول

ښه شیان درکړي دي چې وعده
یې کړې وه. هره وعده چې هغه
کړې ده، هغه پوره شوې ده او یوه
وعده یې هم ماته شوې نه ده. ۱۵
خو لکه څنګه چې زمونږ څښتن
خدای ستاسو سره د ټولو ښو
شیانو وعده کړې ده او هغه یې
سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه
به په تاسو باندې ټولې بدۍ هم
راولي، ترڅو تاسو د دې ښې
ځمکې څخه چې هغه تاسو ته
درکړې ده، ورک کړي. ۱۶ که

چېرې تاسو هغه لوظ مات کړئ
چې د هغه حکم يې په تاسو
باندې کړی دی او د نورو خدايانو
خدمت او عبادت وکړئ، نو بيا به
هغه په قهر شي او تاسو ته به سزا
درکړي او تاسو به زر د هغې
ځمکې څخه ورک شئ چې
زمونږ څښتن خدای تاسو ته
درکړې ده.»

د شکيم په ښار کې د لوظ نوی کول

۱ يوشع په شکيم کې د

اسراييلو ټولې قبيلې راټولې کړې.
هغه د اسراييلو سپين ږيري،
مشران، قاضيان او مامورين
راوغوښتل. هغوی راغلل او د
خدای په حضور کې ودرېدل. ٢
يوشع ټول قوم ته وويل: «د
اسراييلو څښتن خدای داسې
وايي: ‹ډېره موده مخکې ستاسو
نيکونه چې په هغو کې د ابراهيم
او د ناحور پلار يعنې تارح شامل
ؤ، د فرات د سيند په بلې غاړې
باندې اوسېدل او د نورو خدايانو

عبادت به يې کاوه. (۳) بيا ما
ستاسو نيکه ابراهيم د هغه ځای
څخه بوته او د کنعان په ټوله
خاوره کې مې وګرځاوه. هغه ته
مې اسحاق ورکړ او د اسحاق په
وسيله مې هغه ته ډېره اولاده
ورکړه. (۴) اسحاق ته مې دوه
زامن ورکړل يعنې يعقوب او
عيسو. عيسو ته مې د ادوم غرنی
سيمه د هغه د ملکيت په توګه
ورکړه، خو ستاسو نيکه يعقوب او
د هغه اولادونه مصر ته لاړل. (۵-۶)

وروسته ما موسی او د هغه ورور
هارون ولېږل چې ستاسو د خلکو
سره مرسته وکړي او په مصریانو
باندې مې لوی عذاب نازل کړ. ما
ستاسو نیکونه د مصر څخه
راوویستل، خو مصریان په خپلو
جنګي ګاډیو او اسونو باندې
سپاره شول او ستاسو په نیکونو
پسې شول او په هغوی پسې
سرې بحیرې ته ورورسېدل. ٧
هغوی ماته د مرستې دپاره فریاد
وکړ او ما د هغوی او مصریانو

ترمنځ تیاره رامنځته کړه. په
مصریانو باندې مې اوبه راوستلې
او هغوی مې په بحیره کې ډوب
کړل. تاسو په خپلو سترګو ولیدل
چې ما په مصر باندې څه وکړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره
موده په دښته کې اوسېدلئ. ٨ بیا
مې تاسو هغې خاورې ته
راوستلئ چې د اردن د سیند په
ختیځ کې وه. هلته اموریان
اوسېدل او هغوی ستاسو سره

جګړه وکړه، خو تاسو زما په
مرسته هغوی ته ماتې ورکړه،
هغوی مو له منځه یووړل او د
هغوی خاوره مو ونیوله. ۹ کله
چې د موآب پاچا د صفور زوی
بالاق ستاسو په وړاندې ودرېده،
هغه د بعور زوی بلعام راوغوښت
او د هغه څخه یې وغوښتل چې
په تاسو باندې لعنت ووایي. ۱۰
خو ما د بلعام خبرو ته غوږ ونه
نیوه. هغه مې مجبور کړ چې تاسو
ته برکت درکړي. په دې ډول مې

تاسو د بالاق ښخه وژغورلئ. ۱۱
بیا تاسو د اردن د سیند ښخه
پورې وتلئ او اریحا ته راغلئ. د
اریحا خلکو د اموریانو، فرزیانو،
کنعانیانو، حیتیانو، جرجاشیانو،
حویانو او یبوسیانو په شان
ستاسو سره جګړه وکړه. خو ما
تاسو ته په هغوی ټولو باندې برى
درکړ. ۱۲ ستاسو دښمنان ستاسو
ښخه وتښتېدل، خو ستاسو د
تورو، لیندو او غشو له امله نه. ما
ستاسو په دښمنانو کې سخته وېره

راپیدا کړه او هغوی وتښتېدل لکه
څنګه چې مې د هغو دوو
اموریایي پاچاهانو سره کړي وو
چې د اردن د سیند په ختیځ کې
اوسېدل. ١٣ ما تاسو ته ځمکه
درکړه په کومې باندې چې تاسو
زحمت نه ؤ ویستلی او ښارونه
مې درکړل چې هغه تاسو نه وو
ودان کړي او اوس په هغو کې
اوسېږئ. د انګورو او زیتونو د
باغونو څخه چې تاسو کرلي نه
وو، خواړه خورئ.›»

۱۴ بیا یوشع وویل: «نو د
ښتن څخه ووېرېږئ او په پوره
وفادارۍ سره د هغه عبادت
وکړئ. هغه بتان چې ستاسو
نیکونو يې په مصر او د فرات د
سیند په بله غاړه باندې عبادت
کاوه، لېرې ګوزار کړئ او د
ښتن عبادت وکړئ. ۱۵ که
چېرې تاسو د هغه عبادت کول نه
غواړئ، نو نن پرېکړه وکړئ چې
د کومو خدايانو عبادت به کوئ.
ایا د هغو خدايانو عبادت به کوئ

چې ستاسو نیکونو یې د فرات د
سیند په بله غاړه باندې عبادت
کاوه او یا به د اموریانو د خدایانو
چې تاسو اوس د هغوی په خاوره
کې اوسېږئ، عبادت کوئ. خو زه
به د خپلې کورنۍ سره د څښتن
عبادت کوم.»

١٦ قوم په ځواب کې وویل:
«مونږ به هېڅکله داسې ونه کړو
چې څښتن پرېږدو او د نورو
خدایانو عبادت وکړو. ١٧ دا په

خپله زمونږ ښښتن خدای ؤ چې
مونږ يې د خپلو نيکونو سره د
مصر څخه چې په کې غلامان وو
راوويستلو او مونږ هغه معجزې
وليدلې چې هغه وښودلې. په خپل
ټول سفر کې او د هغو ټولو
قومونو په منځ کې چې مونږ
ورڅخه تيرېدلو، هغه وساتلو. ١٨
ښښتن زمونږ د مخې څخه هغه
ټول قومونه لېرې کړل چې په دې
خاوره کې اوسېدل چې په هغو
کې اموريان هم شامل وو. نو مونږ

به هم د څښتن عبادت او اطاعت
کوو، ځکه چې هغه زموږ خدای
دی.»

١٩ یوشع قوم ته وویل:
«کېدای شي چې تاسو د څښتن
عبادت ونه شئ کولای، ځکه چې
هغه سپېڅلی او غیرتي خدای
دی. تاسو باید هغه ته پوره وفادار
اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په
وړاندې ګناه او سرکښي وکړئ، نو
هغه به تاسې ونه بخښي. ٢٠ که

چېرې تاسو هغه پرېږدئ او د
نورو قومونو د بتانو عبادت
وکړئ، هغه به ستاسو په ضد شي
او تاسو ته به سزا درکړي. که څه
هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ،
خو تاسې به له منځه يوسي.» ٢١
قوم يوشع ته وويل: «نه! مونږ به
د څښتن عبادت او اطاعت کوو.»
٢٢ يوشع هغوی ته وويل: «تاسو
د خپلو ځانونو شاهدان يئ. تاسو
وويل چې مونږ د څښتن عبادت
او اطاعت کول غوره کړي دي.»

هغوی وویل: «هو، مونږ شاهدان
یو.» ۲۳ هغه غوښتنه وکړه: «خو
لکه د هغو بتانو په شان چې نور
قومونه يې عبادت کوي ستاسو
سره هم یو څه بتان شته. هغه
لېرې ګوزار کړئ او د اسراییلو د
څښتن خدای سره د وفادارۍ
لوظ وکړئ.» ۲۴ قوم یوشع ته
وویل: «مونږ به یوازې د خپل
څښتن خدای عبادت کوو او د
هغه حکمونو ته به غاړهږدو.»
۲۵ په هغه ورځ یوشع په شکیم

کې د اسراییلو د خلکو
استازیتوب وکړ او د هغوی او
ښتن ترمنځ یې یو تړون وکړ او
هغوی ته یې قوانین او اصول
ورکړل چې ورڅخه پیروي
وکړي. ۲۶ یوشع دا خبرې د
خدای د قوانینو په کتاب کې
ولیکلې. بیا هغه یوه لویه تیږه
واخیستله او د څښتن د عبادت په
ځای کې یې د ښېرۍ د ونې
لاندې ودروله. ۲۷ هغه ټول قوم
ته وویل: «ګورئ، دا تیږه به

زمونږ شاهده وي. دې تيرې هغه
ټولې خبرې واورېدلې چې څښتن
مونږ ته وکړې. نو که چېرې تاسو
د خپل خدای څخه منکر شئ، نو
دا تيږه به ستاسو په خلاف
شهادت ورکوي.» ٢٨ بيا يوشع
قوم رخصت کړ او هر يو کس د
خپلې برخې ځمکې ته ور ستون
شو.

د يوشع او العازار مړينه

٢٩ څه موده وروسته د څښتن

خدمتګار د نون زوی یوشع د
یوسلو لسو کالو په عمر مړ شو.
۳۰ هغه یې په خپله ځمکه یعنې
په تمنه سارح کې چې د افرایم په
غرنی سیمه او د جاعش د غره په
شمال کې وه، ښخ کړ.

۳۱ ترڅو پورې چې یوشع
ژوندی ؤ، د اسراییلو خلکو د
څښتن عبادت او اطاعت کاوه.
حتی د هغه د مړینې څخه
وروسته هم ترڅو پورې چې د

قوم هغه سپین ږیري ژوندي وو

چې د څښتن هغه ټول کارونه په

خپلو سترګو لیدلي وو چې د

اسراییلو دپاره یې کړي وو، هغوی

څښتن ته وفادار پاتې شول.

٣٢ د یوسف مړی چې د

اسراییلو خلکو د مصر څخه

راوړی ؤ، په شکیم کې په هغې

ټوټه ځمکه کې ښخ کړای شو

چې یعقوب د شکیم د ښار د بنیاد

ایښودونکي حمور د زامنو څخه د

سپينو زرو په سلو سکو باندې
اخيستې وه. دا ځمکه د يوسف
اولادې ته په ميراث پاتې شوه.

۳۳ د هارون زوی العازار هم
مړ شو او په جبعه کې چې د
افرايم په غرنۍ سيمه کې يو
ښارګوټی ؤ ښخ کړای شو، دا
ښارګوټی د هغه زوی فينحاس ته
ورکړل شوی ؤ.

afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳